Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2123 | 4 pagini — 20 bani | Marți 28 februarie 1956

PLENARA C. C. AL P. C. U. S.

MOSCOVA 27 (Agerpres). — TASS transmite:

La 27 februarie 1956 a avut loc plenara Comitetului Central al P.C.U.S., ales de Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Plenara a ales următorul Prezidiu al C. C. al P. C. U. S.:

Membrii Prezidiului: **Bulganin N. A., Hrușciov N. S., Kaganovici L. M., Kiricenko A. I., Malenkov G. M., Mikoian A. I., Molotov V. M., Pervuhin M. G., Saburov M. Z., Suslov M. A., Voroșilov K. E.**

Membrii supleanți ai Prezidiului: **Jukov G. K., Brejnev L. I., Muhitdinov N. A., Șepilov D. T., Furțeva E. A., Șvernik N. M.**

Plenara a ales următorul secretariat al C. C. al P. C. U. S.:

Hrușciov N. S. — prim secretar al C. C. al P.C.U.S., **Aristov A. B., Beliaev N. I., Brejnev L. I., Furțeva E. A., Pospelov P. N., Suslov M. A., Șepilov D. T.**

Plenara a ales ca președinte al Comitetului controlului de partid de pe lîngă C.C. al P.C.U.S. pe **Șvernik N. M.**, iar ca vicepreședinte al Comitetului controlului de partid pe **Komarov P. T.**

Ședința Comisiei Centrale de Revizie a P. C. U. S.

La 27 februarie 1956 a avut loc ședința Comisiei Centrale de Revizie a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Comisia Centrală de Revizie l-a ales pe **Moskatov P. G.** ca președinte al Comisiei.

SUB STEAGUL VICTORIOS AL LENINISMULUI

Au luat sfîrșit lucrările celui de-al XX-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Congresul se înscrie ca un eveniment epocal, ca un eveniment de însemnătate istorică mondială. El are o uriașă însemnătate nu numai în viața oamenilor sovietici care construiesc cu succes comunismul, ci și în viața întregii omeniri muncitoare, a tuturor popoarelor iubitoare de pace și progres social.

Congresul al XX-lea al gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, creat și călit în lupte de nemuritorul Lenin, va intra în istoria eroică a U.R.S.S. ca un remarcabil eveniment care marchează un nou și puternic avînt al economiei socialiste, o nouă etapă în dezvoltarea creatoare a marxism-leninismului.

Insemnătatea istorică a lucrărilor, a documentelor Congresului, cu greu poate fi supraapreciată. Ea constă în faptul că, analizînd în lumina învățăturii marxist-leniniste cele mai de seamă fapte și evenimente contemporane, au fost desprinse în chip creator o serie de concluzii principiale care reprezintă contribuții de neprețuit la dezvoltarea științei marxist-leniniste, la orientarea activității practice în etapa actuală. In documentele Congresului și în primul rînd în Raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S. prezentat de N. S. Hrușciov și în Rezoluția Congresului cu privire la acest raport, s-a făcut o analiză aprofundată a situației internaționale și interne a Uniunii Sovietice, s-a făcut bilanțul celui de-al cincilea cincinal, au fost tratate probleme fundamentale ale teoriei și practicii construcției comuniste, au fost trasate căile avîntului continuu al economiei sovietice, al ridicării nivelului material și cultural al poporului sovietic. Congresul a elaborat profund și multilateral probleme din cele mai importante ale teoriei marxist-leniniste: coexistența pașnică a sistemelor mondiale socialist și capitalist, posibilitatea preîntîmpinării războaielor în epoca contemporană, formele trecerii la socialism a diferitelor țări.

Analiza particularităților istorice ale actualei etape de dezvoltare a societății arată că trăsătura principală a epocii noastre o constituie faptul că socialismul a ieșit din cadrul unei singure țări și s-a transformat într-un sistem mondial. Peste o treime din întreaga omenire a pășit ferm pe calea construcției socialiste. Cercetarea științifică a raportului de forțe pe arena internațională arată cu limpezime întărirea continuă a sistemului socialist și slăbirea continuă a sistemului capitalist. Lagărul socialist reprezintă o uriașă forță. Pe arena mondială s-a creat o vastă zonă a păcii care cuprinde atît statele socialiste cît și state nesocialiste iubitoare de pace din Europa și Asia, numărînd o populație de aproape un miliard și jumătate de oameni. Mișcarea muncitorească din țările capitaliste a devenit o forță uriașă. A apărut și a devenit un factor puternic mișcarea partizanilor păcii. Din toate acestea decurge o concluzie de mare importanță în lupta popoarelor pentru menținerea păcii: nu există o inevitabilitate fatală a războiului. Deși atîta vreme cît există imperialismul se menține și baza economică a războaielor — ceea ce cere o vigilență ascuțită permanentă din partea popoarelor — în condițiile actuale există puternice forțe sociale și politice capabile să împiedice dezlănțuirea unui nou război, să zădărnicească planurile aventuriste ale cercurilor agresive. Aceste teze cuprinse în Raportul prezentat de N. S. Hrușciov însuflețesc popoarele lumii în lupta activă, unită, pentru menținerea și consolidarea păcii, pentru promovarea coexistenței pașnice.

Omenirea trăiește o epocă istorică măreață. Forțele păcii și progresului cresc și se întăresc mereu. Schimbările radicale survenite pe arena internațională în favoarea socialismului, existența sistemului mondial socialist, creșterea puterii de atracție a socialismului în rîndurile oamenilor muncii, crează condiții noi, favorabile, pentru victoria socialismului, pentru trecerea la socialism a unor țări și națiuni. De o deosebită însemnătate sînt tezele teoretice cu privire la diferitele forme de trecere de la capitalism la socialism. Pornind de la indicațiile leniniste cu privire la revoluție, de la aprecierea științifică a diversității de condiții interne și internaționale care determină formele procesului de răsturnare a capitalismului și de construire a socialismului, Raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S. trage concluzia că este foarte probabil ca în viitor formele de trecere la socialism să devină tot mai variate și că în etapa actuală există posibilitatea reală ca într-o serie de țări revoluția să nu se desfășoare pe calea insurecției, ci pe cale pașnică. Intr-o serie de țări, clasa muncitoare în frunte cu avangarda ei comunistă, are posibilitatea reală ca, unind în jurul său oamenii muncii, toate forțele progresiste, să cucerească o majoritate trainică în parlament, să transforme parlamentul — în procesul luptei revoluționare — într-un instrument al voinței populare și să creeze astfel condițiile pentru transformări sociale radicale.

Teza formulată în Raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S., privitoare la posibilitatea dezvoltării pașnice a revoluției are ca premiză fundamentală indicația leninistă că condiția hotărîtoare a trecerii de la capitalism la socialism, este exercitarea conducerii politice de către clasa muncitoare în frunte cu partidul ei. Experiența U.R.S.S., experiența țărilor de democrație populară confirmă pe deplin însemnătatea acestei condiții și totodată justețea ideii leniniste despre diversitatea de forme specifice, originale, pe care fiecare națiune le aduce, în mod necesar, în procesul revoluției și al făuririi societății socialiste. O minunată confirmare a noii teze elaborate de Congresul al XX-lea al P.C.U.S. o constituie exemplul țării noastre unde, după insurecția armată de la 23 August 1944, cucerirea întregii puteri politice din mîinile claselor exploatatoare și trecerea la rezolvarea sarcinilor etapei revoluției socialiste nu s-au mai produs pe calea unei explozii revoluționare, ci au fost înfăptuite pașnic, de către stat cu sprijinul maselor.

Congresul al XX-lea al P.C.U.S. a făcut bilanțul strălucit al succeselor uriașe dobîndite de poporul sovietic în lupta pentru făurirea comunismului, și a trasat programul grandios al unor noi victorii. Intreaga omenire înaintată a aflat cu bucurie și admirație despre prevederile cuprinse în Directivele cu privire la cel de-al șaselea cincinal. Vor trece cinci ani și — în 1960 — producția industriei sovietice va întrece de 5 ori pe cea din 1940. U.R.S.S. va produce mai mult oțel, mai multă energie electrică, ciment și combustibil decît produc în prezent Anglia, Franța și Germania occidentală la un loc. Producția de cereale va atinge o recoltă anuală de 11 miliarde puduri. Cel de-al șaselea cincinal constituie o etapă importantă în rezolvarea sarcinii economice fundamentale a U.R.S.S.: să ajungă din urmă și să întreacă, într-un termen istoric cît mai scurt, cele mai dezvoltate țări capitaliste în ce privește producția pe cap de locuitor, pe baza avantajelor și a superiorității sistemului socialist asupra sistemului capitalist.

Desfășurînd în fața poporului sovietic perspectivele mărețe ale noului cincinal, Congresul a înarmat totodată oamenii sovietici cu indicarea clară a căilor și mijloacelor de luptă, a direcțiilor în care trebuie îndreptate eforturile principale. In documentele Congresului este subliniată cu tărie necesitatea creșterii mai rapide și pe mai departe a industriei grele, necesitatea unui neîntrerupt progres tehnic, necesitatea luptei perseverente pentru creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost al produselor. Modul în care Congresul a analizat problemele construirii comunismului în U.R.S.S., problemele legate de întărirea continuă a țării sovietice și de ridicare a nivelului de trai al poporului constituie o pildă de abordare creatoare, concretă a cerințelor legilor economice obiective, o pildă de orientare curajoasă, hotărîtă spre lichidarea lipsurilor, spre un progres continuu în construcția comunistă. Pe această linie se înscriu măsurile de mare însemnătate luate în vederea legării tot mai strînse a muncii de partid și de stat de activitatea direct productivă, pentru a contribui și mai activ la făurirea bazei economice a comunismului.

Congresul a afirmat cu putere marea însemnătate pe care o are pentru ridicarea activității partidului, pentru întărirea lui, respectarea cu strictețe a normelor leniniste privitoare la viața de partid, combaterea cultului personalității și înfăptuirea consecventă a principiului conducerii colective. Congresul a chemat la legarea și mai strînsă a muncii ideologice, a propagandei și agitației de sarcinile concrete ale construirii comunismului, a chemat la combaterea dogmatismului și bucherismului, la studierea creatoare a teoriei marxism-leninismului.

Trasînd programul de luptă al poporului sovietic pe următorii ani, Congresul al XX-lea al P.C.U.S. a ales noul Comitet Central al partidului alcătuit din luptători încercați pentru comunism, colectiv înțelept căruia i s-a încredințat sarcina de a duce înainte oamenii sovietici spre noi victorii pe drumul comunismului.

Pentru poporul nostru, pentru toate popoarele țărilor lagărului socialist, grandiosul program al construcției comuniste în cel de-al șaselea cincinal reprezintă un nesecat izvor de însuflețire. In planurile mărețe ale oamenilor sovietici noi vedem oglinda viitorului nostru, oglinda marilor noastre construcții comuniste de peste ani, oglinda vieții noastre îmbelșugate de mîine. Noi știm că avîntul impetuos al economiei sovietice va întări întregul lagăr al socialismului, va duce la sporirea ajutorului pe care ni-l acordă U.R.S.S., va contribui la noi succese în construcția noastră socialistă.

Poporul nostru muncitor, care a urmărit cu deosebită atenție lucrările Congresului al XX-lea al P.C.U.S. desprinde nenumărate învățăminte din bogăția imensă de idei, din sinteza minunată a uriașei experiențe a P.C.U.S. cuprinsă în documentele istoricului Congres. Insușindu-și aprofundat documentele Congresului P.C.U.S., oamenii muncii din țara noastră vor căpăta un ajutor prețios în activitatea de fiecare zi, vor putea astfel lupta mai spornic pentru îndeplinirea Hotărîrilor Congresului al doilea al partidului nostru, pentru triumful celui de-al doilea cincinal, pentru socialism.

Pășind în rîndurile lagărului socialist, sub steagul biruitor al marxism-leninismului, poporul nostru este hotărît să-și pună toate forțele în slujba cauzei mărețe a socialismului și comunismului.

Scînteia tineretului

Țara se pregătește de alegeri

Maria Botta în mijlocul alegătorilor

In rolul Larisei Dmitrievna din „Fata fără zestre" de N. A. Ostrovski sau în rolul Irinei din „Trei surori" de Cehov, Maria Botta, actriță a Teatrului Național „I. L. Caragiale", laureată a Premiului de stat, a cucerit pe spectatorii bucureșteni prin realizarea cu măestrie a acestor personaje.

Ca o dovadă a aprecierii de care se bucură, Maria Botta a fost propusă candidată F.D.P. în alegerile de deputați în sfaturile populare din 11 martie. Actrița a avut de curînd o întîlnire cu alegătorii, întîlnire în care a discutat nu numai despre treburile gospodărești, ci și despre munca ei în teatru.

Discuții fructuoase

SUCEAVA (de la corespondentul nostru). — In urmă cu cîteva zile în sala „Ciprian Porumbescu" din Suceava a avut loc o întîlnire între alegătorii din circumscripția electorală regională nr. 33 și candidatul F.D.P., tovarășul Gavriliuc Mihai, membru al C.C. al P.M.R.

Participanții la întîlnire au ridicat numeroase probleme legate de activitatea desfășurată de Sfatul Popular regional pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale oamenilor muncii din orașul Suceava.

S-a arătat că în orașul Suceava în acești ani au fost pavate multe străzi, au fost construite locuințe și deschise numeroase magazine. Dar pe lîngă expunerea realizărilor obținute, cetățenii au formulat multe critici la adresa sfatului popular și au făcut numeroase propuneri.

Tovarășa Damian Elisabeta a arătat că în cartierul Zafsca cetățenii duc lipsă de lumină și apă deoarece Sfatul Popular nu s-a interesat îndeajuns de mărirea capacității uzinei.

De asemenea s-a arătat lipsa de interes a gospodăriei Comunale față de buna întreținere a băii.

Propunerile alegătorilor au fost numeroase. Tînărul Husa Victor care a vorbit în numele sportivilor din circumscripție a propus ca sfatul popular să sprijine tineretul pentru terminarea complexului sportiv început în orașul Suceava, ceea ce va contribui la dezvoltarea mișcării sportive.

Cetățeanul Moraru Marcu propune ca pe strada Ilie Pintilie să fie deschis un magazin alimentar. Alți cetățeni ca Moldoveanu Dumitru propune ca cetățenii să contribuie cu toții la repararea drumurilor, iar Făgătu Niculae propune să se ilumineze drumul pavat pînă la Ițcani.

Candidatul, tov. Gavriliuc Mihai, după ce a ascultat părerile alegătorilor și propunerile lor, a luat cuvîntul și a spus că va studia toate propunerile și-i va ajuta pentru înfăptuirea lor.

★

O zi mai tîrziu candidatul s-a întîlnit cu alegătorii de la sfatul popular regional și orășenesc. Aici, salariații sfatului popular au dezbătut numeroase aspecte practice privind rezolvarea problemelor sezisate de cetățeni de la întîlnirea care a avut loc cu o zi înainte.

Cu aparatul fotografic

ÎNSOȚIND PE AGITATORI

Echipa de agitatori s-a întrunit la „Casa Alegătorului" de la complexul C.F.R. „Grivița Roșie". Sînt prezenți cu toții. Utemista Aurelia Pîrvuș, electricianul Dumitru Niculescu, montatorul Erwin Schnabel și rindelarul Vasile Gabor. Ei fixează itinerariul pentru ziua aceasta. Iată-i pe gitatori la casa cu nr. 22 de pe strada Tamponului. Ei stau de vorbă cu tinerele Elena Olaru, Elena Coșeriu și Jeana Dobre.

După aceasta, agitatorii discută cu oamenii — după cum se poate vedea și în clișeul nr. 1 — despre înfăptuirile sfatului popular raional. Cîte nu au de spus acești tineri! Ei vorbesc cu însuflețire despre cele 60 de locuințe muncitorești construite în cartierul Dămăroaia, despre cele 10 blocuri construite și ele în Bucureștii noi.

După cum se poate observa în al doilea clișeu, fetele s-au împrietenit cu agitatoarea Aurelia Pîrvuș. Iată-le acum intrînd în casa alegătorului.

...Și acum la sfat cu candidatul. Cine nu vrea oare să vorbească? Fiecare are de spus multe pentru viitor.

Dar agitatorii unde au dispărut? Ei sînt din nou pe teren.

Foto: E. CSIKOȘ

Pe viscol, la lipit afișe

Cu cîteva zile în urmă, dintr-o clădire de pe Sărindar, un grup de tineri băieți și fete au ieșit după încetarea lucrului împrăștiindu-se în toate părțile să lipească afișe despre alegeri. Din sediul organizației de partid au luat afișele, din atelierul de legătorie au luat cocă de lipit, au mai găsit de undeva un ciocan și niște cuie. Echipele formate din doi-trei tineri și-au împărțit frățește între membrii lor materialele; unul afișele, altul lipiciul, iar ultimul cuiele și ciocanul.

Cînd au ieșit pe ușă viscolul i-a și luat în primire.

— Ce-i de făcut? Vîntul ăsta n-o să ne lase să lipim afișele și apoi o să înghețe și lipiciul.

In urma unei consfătuiri, organizată pe loc, au decis ca echipele de fete să meargă pe străzile unde sînt multe blocuri și magazine, iar echipele de băieți pe străzile unde afișele trebuie lipite pe garduri.

Și în ciuda viscolului au plecat, fiecare echipă spre strada ce-i fusese repartizată. Elena Lupu și Lucia Vlădescu formau o echipă, dar pentru că aveau mult de lucru — străzile Brezoianu și Constantin Mille — li s-a dat în echipă și un băiat pe Ion Dragomirescu.

Că echipa a muncit bine asta se poate constata cu ușurință; nu este vitrină sau hol în care el să nu fi lipit un afiș. Au lipit afișele cu cea mai mare grijă, numai acolo unde vîntul nu putea să le rupă sau zăpada să le ude.

Au plecat pe la orele trei și nu s-au lăsat pînă cînd nu au intrat în fiecare bloc și în fiecare magazin care le-a ieșit în cale. Prin entuziasmul cu care au pornit la lucru, ei au atras în lipirea afișelor și pe locatarii blocurilor sau vînzătorii magazinelor unde intrau îndrumînd în același timp pe toți cei din jur să le citească.

Cînd au terminat se înserase. Frigul le cam înroșise nasurile și le înghețase puțin picioarele, dar voioșia le rămăsese aceeași.

Despre echipa lui Ion Armeanu, proaspăt ales secretar U.T.M., nu s-ar putea spune că a dus-o la fel de bine ca cea a tovarășei Lupu. Ei trebuiau să lipească afișe afară și nu era deloc ușor deoarece cum desfăceau un afiș vîntul îl și umfla, să-l rupă. Apoi lipitul trebuia să se facă rapid pînă nu îngheța coca de lipit. Ei au înghețat ceva mai... bine dar nu s-au lăsat. Cînd au ajuns la capătul străzii Sf. Ionică și au intrat să lipească ultimele două afișe, voia bună nu-i părăsise.

La fel ca cele două echipe, a tovarășei Lupu și a tovarășului Armeanu, au muncit și celelalte din cadrul întreprinderii poligrafice nr. 5 din Capitală.

R. ȘERBAN

In gara Ploești-Sud...

Peste întinderea albă, tăiată de paralelele negre ale șinelor de fier, s-au ridicat vălurile nopții și zorii alburii unesc la orizont cerul cu pămîntul acoperit de nea. Gara mare se umple de freamătul plecărilor, de șueratul locomotivelor sub presiune, de strigătele hamalilor, de soneriile telefoanelor din stație. Din trenurile oprite în fața peronului larg, coboară călătorii. Cercetează indicatoarele de deasupra ușilor apoi descoperind o sală călduroasă și primitoare pășesc pragul unde deasupra scrie clar pe o placardă: **„Casa Alegătorului nr. 8"**.

Casa alegătorului din gara Ploești-Sud este realizată în urma inițiativei Consiliului F.D.P. Aci, ca și în oricare altă casă de acest fel, se desfășoară o activitate susținută, în fiecare zi nouă, în fiecare ceas. Alegătorii — călători ce așteaptă trenuri, țărani din împrejurimi veniți cu treburi la regiune — ascultă cuvîntul agitatorilor, audiții la radio, consultații.

De curînd a avut loc aici o seară de întrebări și răspunsuri. Călătorii au pus întrebări tovarășilor agitatori Manicatide Nicolae și Nicolcioiu Vasile. Discuțiile s-au purtat în jurul evenimentului pe care, cu toții, îl vom trăi la 11 martie.

Programul Casei alegătorului din Gara Ploești este foarte bogat. Pe lîngă convorbiri cu cetățenii, audiții radio și conferințe, la Casa alegătorului, adesea orchestra de estradă C.F.R. oferă călătorilor-alegători o seară plăcută. Astfel clipele trec repede, pline de învățăminte prețioase.

S. IONESCU

Realizări însemnate

La întîlnirea cu candidatul lor în alegeri tov. Petre Drocan, prim-secretar al Comitetului raional Tudor Vladimirescu al P.M.R. alegătorii din circumscripția electorală orășenească nr. 179 București au arătat că de la ultimele alegeri de deputați în sfaturile populare și pînă acum, în raion au fost date în folosință peste 400 de apartamente în blocurile muncitorești din cartierul Vatra Luminoasă, s-au pavat peste 20.000 de m.p. de străzi, au fost electrificate străzi pe o lungime de 35.000 m. au fost create parcuri și spații verzi în suprafață de peste 55.000 m.p.

In legătură cu...

Cine-i sceptic?

Amicul meu era cam sceptic. Nu contesta că se întîmplă astăzi în viața noastră de toate zilele lucruri mari, dar era dispus oricînd să le micșoreze cu cel puțin cincizeci la sută.

— Bine, bine. Sînt analfabeți mai puțini, dar n-ai să mă convingi că badea Gheorghe nu poate trăi fără Eminescu. Și așa ciondănindu-ne, ne despărțeam totdeauna.

Nu l-am văzut multă vreme pe prietenul meu. Plecase trimis de minister, să dea o mînă de ajutor la arăturile de toamnă. Sceptic, sceptic, dar priceperea lui în ale agriculturii nu i-o pot contesta.

Ne-am găsit abia zilele trecute la un prieten comun. Și ca întotdeauna vorbeam despre lucrurile întîlnite, despre oameni, analizam, puricam faptele. Inginerul nostru tăcea însă cu strășnicie. Nu mai turna apă peste foc. Stătea într-un colț și fuma. Il zgîndării:

— Ai fost pe teren trei luni. Desigur că ai văzut destule... De ce taci?

Prietenul își trase scaunul mai către noi.

— N-am fost numai într-o regiune, ci în mai multe. Concluziile la ce-am să vă spun, o să le trageți voi.

Stinse țigara de cutia cu chibrituri și aprinse imediat alta.

— Am ajuns la Anghelуș imediat după prînz. La gospodărie nu era decît paznicul. Toată lumea pe cîmp.

Camera de oaspeți era amenajată pentru moment la club. Am intrat să pun bagajul și m-am oprit în ușă. In cameră, pe o canapea, două fete lucrau ceva, croșetau sau împleteau. La picioarele lor, pe un scăunel un tînăr citea. Niște versuri după cîte mi-am dat seama, pentru că tînărul citea ungurește. Fetele ascultau atent și una din ele, îl corecta cîte odată, cînd băiatul citea greșit. Tinerii m-au privit stingheriți. Am intrat în vorbă. Mi-am aruncat privirile pe cartea din mîna băiatului: Petőfi. Am aflat și ce sînt tinerii: colectiviști cu patru clase primare, elevi ai unei școli de contabili pentru gospodării colective. Patru clase primare și citeau pe Petőfi iar fata, Ilonka, știa jumătate carte pe din afară.

— Pregătiseră treaba asta pentru tine. Știau că ai să vii.

Prietenul îmi aruncă o privire jumătate amuzată, jumătate mustrătoare.

— Peste o săptămînă eram într-un sat de pe lîngă Cluj. Sat romînesc de data asta. Era duminică. Mă plictiseam de moarte. Auzisem că la cămin e ceva, adunare și o serbare parcă. Intîi o conferință. A vorbit un bărbat între două vîrste despre superstiții. Conferențiarul povestea cu haz, întîmplări din viața satului, pățanii de ale lui și de ale altora. Nu era învățător, ci grăjdar. Fără să vreau mi-am amintit de Anton Pann, de Ispirescu. A urmat o piesă de Alecsandri: „Piatra din casă". Mă așezasem la început în fundul sălii. Cînd s-a terminat vodevilul eram lîngă scenă, aproape de sufleur și aplaudam de mă dureau mîinile. I-aș fi luat pe toți să-i aduc pe scena Naționalului. Cîtă naturalețe, cît farmec, cîtă grație... Parcă de cînd lumea erau pe scenă. Pe unii „artiști" îi cunoșteam. Mulgători, grăjdari, muncitori la cîmp. Imi venea să-i strîng în brațe, dar n-aș fi făcut-o totuși; îmi era rușine.

O scurtă pauză. O altă țigară aprinsă.

— In Moldova, într-un cătun cocoțat pe creștet de deal, am ajuns seara. M-au găzduit într-o casă nouă, făcută de curînd. Am intrat în casă zgomotos, dar m-am oprit lîngă ușă. Pe un pat acoperit cu velințe, ședeau o droaie de copii. Un moșneag trecut poate de șaptezeci de ani citea fără ochelari, la lumina unei lămpi, din „Harap-Alb". Copiii ascultau cu gurile căscate, întristîndu-se cînd eroul era la strîmtoare și chiuind cînd biruia necazul.

Bătrînul a terminat lectura, copiii mai voiau ceva. Moșneagul s-a așezat în scaun și a început să le vorbească despre Creangă și despre Eminescu, atribuind unele lucruri din viața unuia celuilalt, mai adăugînd de la el. In general moșul era, ca să zic așa, în subiect. Puiandrii ascultau atenți de parcă ar fi fost vorba tot de un basm.

Stînd tîrziu în noapte de vorbă cu bătrînul am aflat că are 65 de ani, că a învățat să citească acum cinci ani și că pînă acum a citit cinci zeci de cărți.

Inginerul s-a oprit. Așteptam să auzim alte întîmplări. El și-a băgat însă țigările în buzunar, semn că a isprăvit. S-a oprit în fața mea și m-a privit compătimitor.

— Ziceai de mine că sînt sceptic. Poate am fost, poate mai sînt, nu știu sigur. Dar că tu ești cîteodată orb și neîndemînatic nu încape vorbă. Păi bine, mă, gazetar ești tu? Cînd se întîmplă astfel de lucruri, cînd țăranii citesc pe Petőfi, joacă pe Alecsandri și știu pe de rost viața lui Eminescu și a lui Creangă, tu stai cu mîinile în sîn? Povestește ce se întîmplă și e de ajuns. Fără floricele. Tu ești sceptic, nu eu. Și din pricina ta se nasc scepticii. Că doar nu toată lumea cutreieră țara în lung și lat...

Iși luă pălăria și din ușă îmi aruncă din nou:

— Scepticule...

AL. GIRNEAȚĂ

Insemnări din S. M. T. Hagieni

CHESTIUNI MĂRUNTE?

Dacă ai prilejul să vizitezi stațiunea de mașini și tractoare Hagieni, tovarășul Ilie Cernica, directorul, începe de grabă să laude stațiunea și pe mecanizatori.

— Fruntași pe țară... știți...

Știm. Mecanizatorii din această stațiune și-au căpătat un renume frumos.

Dar asta înseamnă oare totul? Nu, desigur.

Vizitam, împreună cu tovarășul Cernica, stațiunea. In atelierul de reparații l-am întîlnit pe Mircea Coteș, secretarul organizației de bază U.T.M. Intre altele, aflăm de la el că s-a format o brigadă artistică de agitație care, de fapt, nu prea activează.

— De ce?

Cei care întocmesc programul brigăzii se plîng că nu prea au ce să critice, că puține lucruri au mai rămas de îndreptat în stațiune. La urma urmei ce ar fi dacă am invita această brigadă artistică să viziteze, împreună cu noi și cu tovarășul director, stațiunea?

Părăsind atelierul ne-am îndreptat spre club. In drum, am trecut pe lîngă o gazetă de perete; articole vechi, neschimbate din toamnă. In altă parte — o „urzică" mare, roșie, pe fondul căreia nu știm cine desenase un foarte caligrafic semn de întrebare. Inalt, cocoșat, acest semn de întrebare parcă vrea să spună: cînd va mai apare un alt număr al gazetei satirice „Urzica" din stațiune? Nu știm. Bănuim însă că numărul acesta va apare în programul brigăzii artistice de agitație.

Cînd aproape să ajungem, tovarășul Cernica și-a amintit că în club, de fapt, nu avem ce vedea.

— E frig. Biblioteca nici nu-i aici. E colo, pe coridor — și arată spre contabilitate.

La întrebarea dacă mecanizatorii citesc ori nu cele cîteva sute de cărți, ni s-a spus, foarte pe ocolite, că există anumite cauze „obiective" printre care... sobele din club abia acum se repară.. un bibliotecar propriu zis, nu este. Așa că „cine să se ocupe?"

Surprinși de acest răspuns, nu am zis nimic pentr-un moment, ci l-am urmat pe director spre grupul social, un pavilion mare, cu etaj, așa ca la oraș. De cum am intrat, o muzică plăcută ne-a atras luarea aminte. Am primit lămuriri că aici sînt dormitoarele. Muzica venea din camera tovarășului Dobre Coman. El face parte din colectivul de conducere al stațiunii. Aparatul de radio e și el tot al stațiunii. Dar nu e instalat undeva, să-l poată asculta toți. Ca să nu-l „strice" cineva, om cu „mare grijă" pentru aparat, tovarășul Dobre îl ține în camera sa. Pentru mecanizatori există o stație de amplificare. Dar pentru că tot e campanie de reparații, a fost dusă și ea la reparat. De funcționat — va funcționa la vară cînd mecanizatorii vor fi pe cîmp.

Afară se iscase o discuție „aprinsă". Se spunea că în gară sosiseră cîteva motoare ce au fost reparate în industrie. Printre tinerii care se oferiseră să aducă motoarele din gară cu tractoarele lor erau și cîteva fete. Tovarășul Dobre Coman și-a exprimat însă „ferm" dorința ca tractoristele mai de grabă să meargă la alte treburi „gospodărești"

Făcînd parte din colectivul de conducere al stațiunii ar trebui să învețe de la mecanizatori. care păstrează respectul cuvenit față de tovarășele lor de muncă. Mai ales că munca fetelor dă deplin temei pentru aceasta. In anul trecut, brigada de fete care a lucrat la orezarii a fost fruntașă. Tractoristele care au fost detașate la o stațiune din Moldova au fost și ele fruntașe. Cu toate astea, acum nu sînt lăsate să presteze o muncă calificată; conducerea stațiunii tolerează o asemenea stare de lucruri iar organizația U.T.M. nu ia o poziție corespunzătoare. De ce?.

E poate și aceasta „o chestiune măruntă"?

Se apropia ora prînzului. Amabil, tovarășul Cernica ne-a invitat la cantină. Sala de mese e destul de încăpătoare. Lipsa unui spirit gospodăresc însă se vede de cum intri. Uși fără ivăre, geamuri sparte, sala neîncălzită — deși există un sistem practic de încălzire. Alimentația e slabă, sub nivelul cerințelor și al posibilităților existente. Cantinierul, Nicolae Avram, mai toată vremea umblă beat și vorbește urît cu mecanizatorii. Totuși, conducerea stațiunii parcă nici nu bagă de seamă aceste lucruri. iar comitetul U.T.M. manifestă și el o indiferență de neiertat.

Oare trecerea cu vederea a unor „chestiuni mărunte", ca cele de mai sus, nu înseamnă amețeală de pe urma unor succese? Nu cred oare tovarășii din conducerea stațiunii că lăudabila lor grijă pentru hantri și mașini trebuie să se răsfrîngă măcar în aceeași măsură și asupra mecanizatorilor, a oamenilor care lucrează pe tractoare și care hotărăsc, în fond, soarta îndeplinirii planului? Ce spuneți tovarăși din brigada artistică de agitație — aveți ori nu material și pentru numerele critice ale repertoriului?

C. SLAVIC
I. ȘERBU

Tineri și tinere!
Inscrieți-vă în școlile Ș.F.U. Construcții!

In școlile Ș.F.U. Construcții ale căror cursuri au o durată de un an, se pregătesc muncitori calificați pentru meseriile de zidari, zugravi, dulgheri, vopsitori, sobari, teracotiști, tinichigii, mozaicari și alte meserii specifice sectorului de construcții.

In tot timpul duratei cursurilor, elevii primesc în mod gratuit hrană, cazare, îmbrăcăminte, încălțăminte, cărți școlare, rechizite, material educativ și cultural, articole pentru igiena corporală, echipament și material sportiv. De asemenea transportul elevilor de la domiciliu la școală și după absolvirea cursurilor, de la școală la întreprinderea unde sînt repartizați este suportat de școala respectivă.

In primele două luni de școală, elevii primesc o retribuție lunară fixă de 50 lei, iar în celelalte luni 70 la sută din contravaloarea muncii depuse.

Școlile funcționează în București, Roman, Bărbăteni (Hunedoara), Copșa Mică și Ocna Mureș iar cursurile încep la data de 1 aprilie.

Se pot înscrie tineri și tinere care îndeplinesc următoarele condițiuni:

— Să aibă vîrsta între 18—25 ani.

— Să aibă vizita medicală cu specificația „apt pentru meserie în specificul construcției".

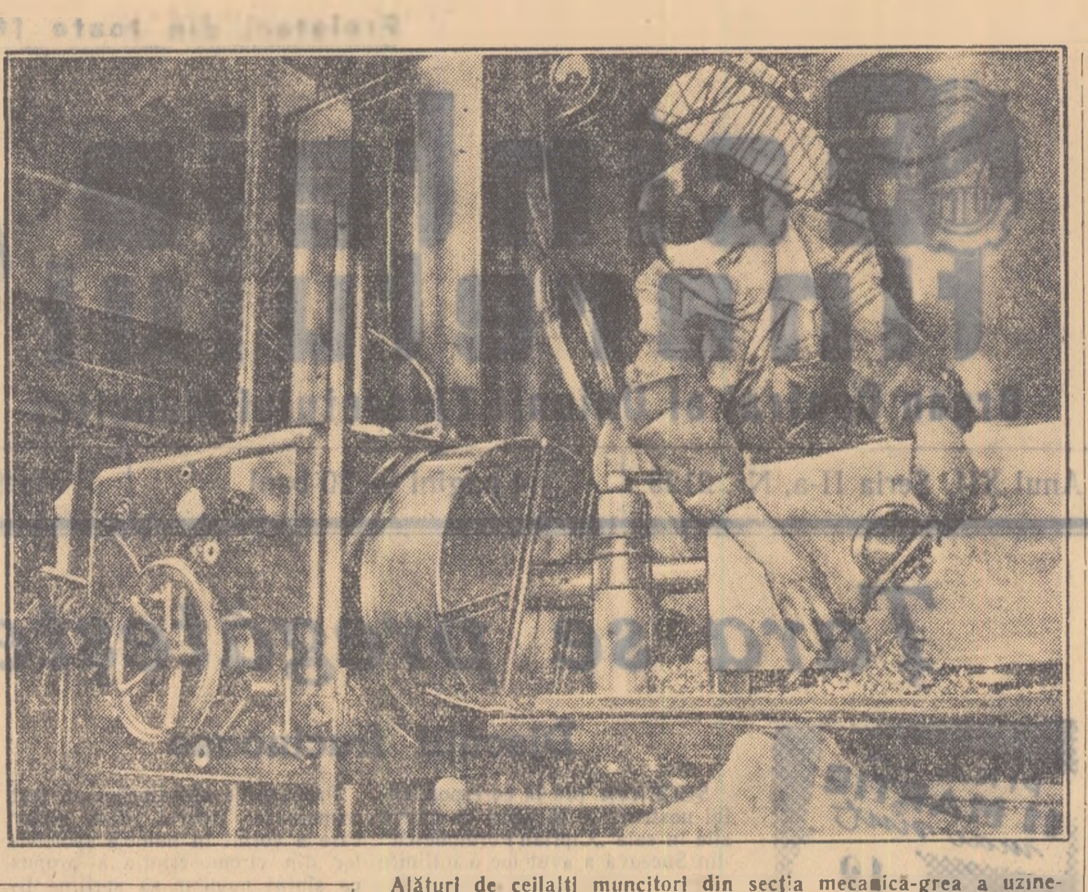
— Să aibă cel puțin patru clase primare sau cursul ciclului II de alfabetizare.

— Să aibă mutația făcută în buletinul de populație pentru un an.

— Să nu aibă pe buletin ștampila de intrare în serviciu de la vreo altă întreprindere sau instituție.

— Să nu aibă la bază o altă calificare (să fie necalificat)

— Cei cu stagiu militar satisfăcut să aibă mutația în livret.

Alături de ceilalți muncitori din secția mecanică-grea a uzinelor „23 August" din Capitală lucrează și utemistul Cionoiu Călin. Lucrînd la o freză orizontală de mare productivitate și aplicînd în munca sa experiența frezorilor sovietici, utemistul Cionoiu Călin își depășește cu mult sarcinile zilnice de plan.

In fotografie: aspect din timpul lucrului.

Foto: RADU COSTIN

Vești BUNE

Comuniștii din comuna Scăeni, raionul Ploești, au desfășurat o largă muncă politică în rîndul țăranilor muncitori în vederea creării unei întovărășiri agricole.

Convinși de justețea liniei partidului, 45 de țărani muncitori cu familiile lor s-au înscris în întovărășirea agricolă căreia i s-a dat numele „8 Martie".

In adunarea de constituire a întovărășirii au fost dezbătute o seamă de probleme importante cu privire la organizarea cît mai temeinică a muncilor agricole și s-a ales organul de conducere. Utemiștii au prezentat apoi un frumos program artistic.

Corespondent
OPREA CONSTANTIN

In comuna Iași din raionul Tg. Jiu s-a început construcția unui cămin cultural. Sfatul popular comunal însă nu a luat măsuri pentru a feri cărămizile necesare construcției, de ploi și zăpezi.

Comitetul organizației de bază U.T.M. din comună a hotărît ca împreună cu organizația de pionieri să ia măsuri grabnice. Era vorba de adăpostirea unui număr de 5.000 de cărămizi.

Intr-una din zilele trecute cele două organizații și-au desfășurat activitatea în cîntece de voie bună și veselie. In două ore cărămizile au fost așezate frumos la adăpost sub un șopron. Prin această inițiativă au fost înlăturate neajunsurile unei neglijențe.

Corespondent
M. ION

Membrii cooperativei „16 Februarie" din Sighișoara, odată cu propunerile de candidați în sfaturile populare și-au luat și frumoase angajamente. Printre ele era și realizarea unor economii de materiale. Astfel în cursul lunii ianuarie acest colectiv destoinic a realizat o economie de materiale în valoare de 21.000 lei.

Printre cei care au adus o contribuție însemnată la aceste economii se numără și tovarășii Moldovan Gavrilă, Hura Ioan, Soneriu Maria din secția croit. Ei au reușit să facă economii de 952 metri materiale de cămăși etc., prin aplicarea cu multă minuțiozitate a tiparelor și șabloanelor de croit.

Pentru economiile realizate, cooperatorii au primit numeroase premii.

Corespondent
ION CIOBOTARU

Practica viitorilor profesori

Studenții anului IV de la Facultatea de Științe Naturale a Universității „Al. I. Cuza" din Iași au început semestrul II al anului universitar cu o nouă muncă, munca didactică. Pentru ca practica noastră să se desfășoare în bune condițiuni, grupele de studenți au fost împărțite în mai multe colective conduse de cîte un tovarăș asistent. In anul nostru, care are 2 grupe, au fost create 4 colective, două din ele predînd chimia iar două științele naturale. După instructajul care ne-a fost ținut de către tov. prof. Vancea, am trecut la realizarea primei etape din viitoarea muncă de profesor pe care de mult fiecare din noi o așteaptă.

Orele au fost planificate din timp ca și lecțiile pe care le-am ținut. In prima zi de practică au fost numai ore demonstrative ținute de tovarășii profesori de la școala respectivă. In pregătirea planurilor de lecție, ne-a ajutat tovarășa metodiciană Budeanu, tovarășa asistentă Popescu, precum și tov. asistent Volcinschi care ne-au controlat planurile și ne-au dat îndrumările necesare. Fiecare student își pregătea lecția în laborator, executînd și experiențele respective pentru a nu se afla în situația de a nu putea răspunde problemelor puse de elevi. Studenții care au predat lecții de științe naturale aveau grijă ca lecțiile să fie însoțite de material didactic și în privința aceasta un ajutor prețios l-am primit din partea tovarășilor asistenți de la laboratorul de zoologie

Merită să fie dat ca exemplu de muncă conștiincioasă care a permis obținerea unor rezultate frumoase colectivul din grupa 611. Membrii acestui colectiv au ținut lecțiile nu ca studenți practicanți care pentru întîia dată se află în fața unei clase, ci ca oameni pătrunși de răspunderea activității lor. Pentru acest lucru tovarășul metodician Stere de la cabinetul pedagogic, care a asistat la multe lecții, ne-a felicitat exprimîndu-și încrederea că vom fi buni profesori. Toți tovarășii din această grupă au luat calificativul „foarte bine". Lecții care merită să fie citate sînt ale tovarășei Mateescu Didina, ținute la cl. a IX-a și a VII-a B, a tov. Timofte Doina, Netcă Eugen, Scripcaru Ștefania, Lungu Maria și alții, lecții care au întrunit cele 2 laturi: pedagogică și științifică. Lecții bune au ținut și unii studenți din grupa 610 care au făcut practică la tovarășul prof. Matei de la Școala medie nr. 2 de băieți, ca de pildă tovarășele Rădăuceanu Marcela, Vizitiu Magdalena și alții. Din păcate, tov. Săndulescu Maria nu a reușit să se prezinte nici cel puțin la nivelul unui elev. Acest lucru e și explicabil deoarece nici ca studentă ea nu reușește să se prezinte la examene mulțumitor

In concluzie, se poate spune că tovarășii de la catedra de pedagogie au rămas mulțumiți de felul cum s-a desfășurat practica studenților din anul IV de la Facultatea de Științe Naturale.

IANCU DORINA
secretara organizației U.T.M. anul IV Facultatea de Științe Naturale Chimie din Iași

Invățămintele prind viață

A devenit de acum o obișnuință pentru țăranii muncitori din comuna Izvorul de Sus, raionul Muscel, ca în fiecare vineri seara să se adune la cercul agrozootehnic. 40 de țărani muncitori, tineri și vîrstnici, strînși în jurul unei mese, cu caiete deschise în față, ascultă cu interes lecțiile predate de utemistul Constantin Dicu, șeful punctului agro-zoo-veterinar din comună, străduindu-se să-și însușească cît mai multe cunoștințe.

Cursanții participă cu regularitate la lecții. Acesta este și meritul tovarășului Constantin Neagu, responsabilul cercului, care se străduiește să mobilizeze pe toți țăranii muncitori înscriși la cerc. Dintre cursanți, 10 sînt tineri.

La cercul agrozootehnic din comuna Izvorul de Sus s-au ținut multe lecții. Cei mai silitori dintre cursanți s-au dovedit Gheorghe Niță, Florea Craiu, Voicu Spinea precum și utemiștii Grigore Burcea, Gheorghe Moraru, Constantin Dragol și alții. Străduindu-se să pună în practică cele învățate la cerc, ei au început să transporte gunoiul de grajd la cîmp, să-și repare uneltele agricole, să-și pregătească sămînța.

Corespondent
ILIE SIRBU

Pe marginea unui concert de muzică romînească

Maestrul Constantin Silvestri ne-a obișnuit cu binele! De fiecare dată cînd apare în fruntea unei orchestre, atît programul interesant cît și măiestria interpretării scot acel concert din comun.

Pentru că după cum un scriitor bun pune în cerneala în care-și moaie condeiul său măcar o picătură de sînge, Constantin Silvestri se dăruiește în întregime muzicii pe care o tălmăcește. Această dăruire, îmbinată cu o profundă înțelegere a muzicii și cu o mare forță de însuflețire a orchestrei în spiritul propriei concepții, a caracterizat neuitate concerte ca acelea consacrate lui Bartok, primei audiții a „Suitei sătești" de George Enescu și Missei în do minor de Mozart.

De curînd Constantin Silvestri a fost animatorul unui nou concert de muzică romînească, în fruntea corului și orchestrei simfonice Radio. Au fost cîntate lucrări scrise de patru dintre compozitorii noștri din diferite generații: George Enescu (1881 1955), Mihail Jora (n. 1891), Paul Constantinescu (n. 1909), Anatol Vieru (n 1926).

Opera lui George Enescu a fost reprezentată de „Suita sătească". Cele cinci tablouri ale suitei au titluri evocatoare — „Reînnoire cîmpenească", „Ștrengari zburdînd în aer liber", „Casa veche a copilăriei în asfințit - Pistol — Păsări călătoare", „Pîrîu sub lună" și „Dansuri rustice" dar muzica lor depășește cu mult semnificația titlurilor. In spatele elementelor descriptive, apare o profundă meditație, un cald lirism. Acest caracter lirico meditativ, perfect echilibrat cu cel plastic-descriptiv, a fost dezvăluit cu farmec poetic de orchestra animată de C. Silvestri. Tot C. Silvestri prezentase cu cîteva luni în urmă lucrarea în prima audiție, cu orchestra Radio. De atunci apar în pătrunderea și redarea tîlcului ei deosebiri de seamă. Ele sînt legate de marile progrese generale realizate de orchestră în ultimele luni. Dar sînt determinate de faptul că dirijorul a însuflețit orchestra, stăpînă pe partitura care a avut timp „să se așeze", transmițîndu-i pe de a întregul propria sa concepție artistică despre lucrare, ce a mers aprofundîndu se, sezisînd cele mai ascunse taine ale geniului enescian.

Creația maestrului Mihail Jora a fost prezentă prin noua sa lucrare vocal simfonică „Balada pentru bariton, cor și orchestră" ascultată pentru prima oară în public cu acest prilej.

Pornind de la un poem de Mariana Dumitrescu maestrul Mihail Jora se adîncește (nu pentru prima oară în drumul său creator) în trecutul patriei noastre, reînviind un crîmpei din viața aureolată de un nimb eroic a haiducilor. „In inima codrului stă Marin al Puiului, cu moartea la căpătîi fără jalea nimănui" Este un haiduc rănit de moarte de poterași. Cînd va fi înconjurat de tovarășii săi, le va cere să-i dea fiului său flinta, iataganul, plumbii ca el să-i ducă mai departe lupta; „pe tătîne-său să răzbune, ca să piară rău-n lume".

Pentru a evoca acest moment, urmărind îndeaproape textul poetic, Mihail Jora folosește unele mijloace de expresie specific populare îmbogățite însă în lumina concepției artistice a stilului său, a înaltei sale măiestrii.

Deși scrisă cu un mare meșteșug și punînd în fața interpreților o seamă de greutăți, lucrarea se remarcă tocmai prin aparenta ei simplitate, prin patetismul ei care, nefiind grandilocvent, devine cu atît mai sincer și este cu atît mai convingător. Ea este o nouă mărturie a tinereții sufletești nedezmințite a lui Mihail Jora, a variatei problematici care îl pasionează.

Interpretarea ei în prima audiție (solist a fost Alexandru Bădulescu) a redat în general forța și frumusețile lucrării dar cu siguranță că stăruindu se asupra partiturii s-ar putea ajunge, (îndeosebi în ceea ce privește corul) la o tălmăcire și mai pregnantă.

Concertul pentru orchestră de coarde (în primă audiție de concert) este o nouă versiune a valorosului Cvartet de Paul Constantinescu. Intemeiat pe melodii populare originale, acest concert este o strălucită mărturie a faptului că pe această bază se pot scrie lucrări de o mare valoare cu un bogat conținut umanist, de un interes universal. El dovedește însă totodată că a crede că „citatul folcloric" conferă prin sine însuși valoarea unei lucrări și îngăduie simplismul, înseamnă a-ți fura căciula singur. A prelua de la popor melodii nu înseamnă a ți micșora răspunderea, a-ți putea face treaba cu mai puțină exigență, ci dimpotrivă. Acestei mari răspunderi, acestei exigențe sporite îi face cu cinste față concertul pentru orchestră de coarde de Paul Constantinescu, lucrare de un bogat conținut emoțional, scrisă cu măiestrie, dovedind sinteza fericită realizată de compozitor între mijloacele tehnice contemporane și tradițiile naționale.

Inițial intitulat „Divertisment" „Concertul pentru orchestră" este una din cele mai recente lucrări mari ale lui Anatol Vieru. Anatol Vieru apare în această lucrare ca un compozitor care a izbutit să și creeze un limbaj propriu, asimilîndu și și unele cuceriri ale muzicii contemporane, trecute prin filtrul personalității sale artistice preocupată de a exprima un conținut actual de viață într o formă națională. Partea I-a (Allegro con brio) este tocmai o afirmare a unui asemenea conținut, a bucuriei simple de a trăi, a sincerității și spontaneității caracteristice tinerilor de azi. Și Vieru face parte din acești tineri. Găsim voioșie, avînt zglobiu dar și umor, aș spune chiar simțul grotescului. Partea aceasta pornește ca o dezlănțuire de fantezie. Remarcăm însă că fantezia „obosește pe drum" și poate faptul că Anatol Vieru s-a lăsat către sfîrșit stăpînit de cerințele schemei muzicale în loc să le stăpînească, explică aceasta. In contrast cu prima parte, a doua aduce o atmosferă de meditație. Coralul suflătorilor la început, apoi cantilena frumoasă apărută după intervenția corzilor, linia mare lirico-meditativă, sînt pline de un profund farmec poetic. Poate că o concentrare a formei ar spori valoarea acestei părți. Partea a III-a și a IV-a readuc o atmosferă mai apropiată de partea I-a, dar totuși fiecare din ele are un caracter distinct. A treia este un scherzo în care în melodică apar caracteristici naționale mai pregnante ca în primele două părți. Finalul are ceva de vîrtej în care imaginile se succed ca într-un caleidoscop, ecouri din părți anterioare ciocnindu-se cu elemente noi. El încheie lucrarea cu multă viață. Intregul concert este orchestrat transparent, cu abilitate și meșteșug. El vădește talentul incontestabil și muzicalitatea compozitorului, care merge pe un drum bun: drumul căutărilor creatoare pentru exprimarea în forme artistice adecvate a unor aspecte cît mai variate ale vieții contemporane care îl pasionează.

Lucrările audiate au dovedit o dată mai mult bogăția elementelor de viață ce pot fi evocate de muzica realistă, diversitatea de stiluri ce apar și se pot dezvolta în cadrele unei culturi muzicale naționale, cîntînd viața în graiul specific al poporului nostru.

Asemenea concerte ca cel despre care am vorbit, cu lucrări la un ridicat nivel de măiestrie artistică, într-o interpretare atît de fericită, ar fi cît se poate de bine să auzim mai des. Ele nu numai că produc o bucurie artistică sau ridică probleme. Ele sporesc încrederea în muzica noastră, în realizările și perspectivele ei.

FR. SCHAPIRA

LIRISM ȘI TINEREȚE

Acum vreo patru ani, la Oradea, am citit primele caiete ale Doinei Sălăjan, doldora de poezii și proză. Autoarea să tot fi numărat pe-atunci șaisprezece ani, dacă nu chiar mai puțin. Era o elevă destul de sfioasă, speriată parcă de ea însăși — și, totuși, cîtă îndrăzneală în acele caiete. Era ceva din incandescența unui metal clocotit, din acea lavă cu care, sincer vorbind, greu te mai întîlnești a doua oară, după ce s-a topit în sine epoca aurului fluid, adolescența. Lirism și tinerețe! — iată cele două trăsături care se impuneau încă de atunci.

Spre deosebire de acei începători, fie și de talent, care, vrăjiți de muză, mai pun și ei cîteva culori trandafirii și desuete pe un pastel selenar, sau — și aceasta se întîmplă destul de des în ultima vreme — rimează facil cîteva cuvinte despre viața nouă—spun, spre deosebire de ei, Doina Sălăjan cînta încă de-atunci cu rezonanțe autentice sentimentele de fiecare zi, dragostea de patrie și școală, iubirea și ura, eroismul și tinerețea. Cu toate stîngăciile de versificație sau construcție, sub condeiul ei totul se transforma în emoție, în cîntec, în poezie adevărată.

Acum, după cîțiva ani de căutări fructuoase, întorcîndu-se cu inima spre zilele acelui început, tînăra poetă își auto-definește drumul:

„Iubeam. Era liniște de început.
Apoi cîntecul s-a-mplinit, a crescut.
Cîntam pătimaș despre oameni și soare
Și despre zările fără hotare"

Strofa e desprinsă din poezia „Inchinare", una din multiplele bucăți ale ciclului dedicat Magdei Isanos, cu care Doina Sălăjan are evidente înrudiri. Intîlnim și la ea același seismograf liric de mare finețe, care înregistrează toate sentimentele și zigzag-urile, între fulger și melancolie, între chinuitoare întrebări și seninătatea admirării unui fir de iarbă. Viața complexă, trăită autentic, pulsează în cîntecele Doinei Sălăjan, atît de firesc, ca sîngele care hrănește inima. Numai legătura aceasta inalienabilă cu izvorul cîntecelor bune și necesare omului, numai ea poate să-i dea tinerei poete certitudinea drumului pe care talentul ei nu va ajunge la impas. După cîte știu, Doina Sălăjan a bătut și bate adeseori cu o pasiune demnă de toată lauda drumurile lungi, frumoase și grele ale țării și cîntecele ei cele mai reușite din această pasiune se înfiripă. După colindul acesta de albină care-și caută comorile ei de aur pulverizat, sună foarte firesc și emoționant aceste versuri: „Aurul, iată-l, Oamenii sînt. Luminînd prețioși pe pămînt, sub pămînt". Da, oamenii vii, integri, simpli și modești, pe pămînt și sub pămînt, ei care făuresc cu mîinile lor, cu mintea și inima lor, minunile pe care le cîntăm noi, poeții, ei sînt metalul nobil, aurul și avuția acestei țări. Pe ei se bizuie toate construcțiile și spre ei trebuie să ne îndreptăm toată atenția. Bucuriile și amărăciunile lor, nădejdile și visurile lor, conturează fizionomia acestei epoci, caracterizată atît de pregnant în această strofă din poezia „Jertfă păgînă"!:

„Nu, încă palmele nu ne sînt moi,
Să mîngiie abia acum învață.
Mai au de smuls comori din noroi
Mai au de făcut ochiuri în ghiață".

Din aceste zile deci, de luptă cu noroiul și gheața, se strîng apele tumultuoase și clare, pline de lirism și tinerețe, în cîntecele Doinei Sălăjan. Și ea are destule cîntece, atît pentru cei mari cît și pentru cei mici, risipite generos prin reviste și ziare. Cînd și le va strînge într-o carte vom putea vorbi mai pe larg despre ele.

Deocamdată aș vrea să-i spun că tocmai acea tinerețe plină de căldură care însuflețește poezia Doinei Sălăjan o obligă să mediteze mai profund la unele insuficiențe ale lirismului său. Trecerea tuturor lucrurilor supuse cîntecului prin filtrul propriilor sentimente, nu trebuie confundată cu acea aplecare bolnăvicioasă spre „eul" atît de ispititor ca oglinda izvorului lui Narcis. Auto-admirația și egoismul nu pot da naștere versurilor fierbinți, mobilizatoare, care să intre și să rămînă în sufletul mulțimilor, și de care avem atîta nevoie. Din cînd în cînd s-a observat și la Doina Sălăjan ispita spre versurile întortochiate, făcute în laborator, profunde numai în aparență.

Dar cum tinereții i-s specifice căutările, zbuciumul și întrebările de tot felul, avem toată încrederea că aceste simptome vor rămîne fără urmări mai grave.

„Nu m-am ferit de soare, ploi și vînt,
La școala lor am învățat să cînt
Nu m-am mințit și am crezut mereu
Că drumul e frumos dacă e greu".

mărturisește Doina Sălăjan în una din poeziile aci publicate și e cert că un talent autentic și serios, călăuzit de o ideologie fermă și înaintată, n-are dreptul să se mintă niciodată. Luăm ca atare mărturisirea și ne bucurăm de pe-acum de roadele viitoarei munci poetice a Doinei Sălăjan.

ION BRAD

Doina Sălăjan

DIN „CICLUL TINEREȚII"

Confidență deschisă

Prea multe încă n-aș putea să spun —
Deosebesc castanul de alun,

Imi place și seninul și furtuna
Și știu să rîd, să plîng din totdeauna.

Nu m-am ferit de soare, ploi și vînt,
La școala lor am învățat să cînt,

Nu m-am mințit și am crezut mereu
Că drumul e frumos dacă e greu.

Cînd am iubit, în frunze și în flori
Mă dizolvam și mă-ntrebam: „Nu mori?

Atîta frumusețe și durere
Cum poți să porți? De unde ai putere?"

Și cînd am plîns urlînd și blestemînd,
Am răsculat copacii rînd pe rînd,

Și păsările le-am chemat să-nvețe
Cu cîntecele rîul să-l desghețe.

Prea multe încă n-aș putea să spun,
Deosebesc castanul de alun,

Cînd văd o floare știu ce floare este,
Imi place să ascult cîte-o poveste,

Imi place să colind din sat în sat
Prin locuri neștiute să m-abat...

Și rănile care mai sînt deschise,
Le vindec cu încredere și vise.

Prea multe încă n-aș putea să spun;
Cunosc vioara, tunetul de tun,

Cunosc și disperarea și-nălțarea,
Așa și-așa, cunosc puțin și marea..,

Dar toate astea-s prea puțin, puțin —
Mă duc să-ntîmpin zilele ce vin,

La mare merg, în larguri să înot
Și de mi-e-ntins, voi bea paharul tot.

Ca-n viață, -ntreagă să mă pot topi,
Să pot să spun mai multe într-o zi.

Am vrut să zbor

Am vrut să zbor, am vrut să plec pe mare,
Am vrut să ar pămîntul, să dansez,
Credeam că am puteri amețitoare
Să schimb în perlă bobul de orez.

Am vrut să cresc copii și altădată
Am vrut să vindec răni și suferinți.
Am astăzi doar cîntarea mea curată,
Bătăile de inimă fierbinți.

Nu știu să zbor, nu știu să ar pămîntul,
Nici vraci nu sînt și nu știu să dansez,
Dar am puterea care naște cîntul
Și schimbă-n perlă bobul de orez.

Dacă nu știi drumul bine

Vine vîntul și se duce,
Nalță praful la răscruce.

Amețește, te orbește
Și te-njunghie hoțește.

Vine vîntul și se duce,
Nalță praful la răscruce.

Dacă nu-ți știi drumul bine,
Vîntul calea ți-o ațîne.

Și te-mbie și te duce
Și te lasă la răscruce.

Praful-l joacă, te orbește
Și te-njunghie hoțește.

Dacă nu-ți știi drumul bine
Nici pămîntul nu te ține.

Căci și firul ierbii suie
Drept spre soare — cărările.

Pasărea cît e de mică
Tot spre soare se ridică

Una-i inima și una
Calea noastră-i totdeauna.

Dacă aștepți

Dacă aștepți și nimenea nu vine
De ai chemat și nimeni n-a venit
Cu dăruirea clipelor senine,
De ai avut un vis neîmplinit,

Tristețea e pentru poeme vaste
Cu omenești dureri și bucurii.
Pentru cîntări ca lacrima de caste,
Cînd fericirii spunem: „Ai să vii"!

Dar dacă visul l-ai pierdut aiurea
Și n-ai chemat și n-ai dorit nimic;
Dacă nu știi ce-i cîmpul și pădurea
Și ți-ai iubit doar degetul cel mic,

Atunci s-a-nchis cu porțile ei stranii
Viața, neprimindu-te la ea,
Zadarnic plîngi și ceri și bați metanii...
Tu nu ai dat nimic cînd îți cerea.

De n-ai chemat pe nimeni niciodată
Și n-ai dorit nimic și n-ai visat,
E ca și cum de-acum te-ai îngropat
Fără gropari și fără de lopată.

Eu chem și-aștept... Pentru poeme vaste
Sînt multele-mi dureri și bucurii.
Pentru cîntări ca lacrima de caste,
Cînd fericirii spunem: „Ai să vii!"

Am împlinit azi douăzeci de ani

Am împlinit azi douăzeci de ani...
Frumoasă vîrstă! Grea de nostalgie
Și grea de întrebarea: Ce-o să vie?
Am împlinit azi douăzeci de ani...

Am împlinit azi douăzeci de ani...
Privesc în urmă drumul măsurîndu-l
Și-mi regăsesc dorințele și gîndul —
Am împlinit azi douăzeci de ani...

Am împlinit azi douăzeci de ani —
Atîtea n-am făcut și am regrete
Că n-am băut de-ajuns și-acum mi-e sete —
Am împlinit azi douăzeci de ani...

Am împlinit azi douăzeci de ani...
Mi-s ochii limpezi, mai atenți, și fruntea —
Iși trece pentru gînduri grave puntea —
Am împlinit azi douăzeci de ani...

Am trecut în vară

Invîrtind pe deget razele-inele
Am trecut în vară fluierînd sonor,
Revărsată ziua peste toate cele,
Șterse cu sărutu-i amintiri ce dor.

Primăvara-n urmă-mi diafană, iară
Pentru alții crește și-nflorește acum.
Eu cu fruntea albă am trecut în vară,
Incercînd cu pasul început de drum.

Soarele mă arde, fruntea-n cerc mi-o prinde,
Mature răspunderi tîmplele îmi bat.
Primăveri în urmă-mi joacă verzi oglinde
Și mă-ndeamnă hoațe, pasul — să-mi abat.

Aurind pe cîmpuri holdele și-n vie
Aplecînd spre struguri, razele pieziș,
Vara mă vrăjește trimițînd solie
Că-i aproape vremea pentru seceriș.

Ascuțișul coasei îl ascut din vreme,
Secera ca luna o cobor din cui,
Spicele s-adune — versuri de poeme —
In căpițe-nalte, galbene gutui.

Primăvara-n urmă-mi joace verzi oglinde!
A trecut și pace! Pasul nu-mi abat.
Vara cea fierbinte fruntea-n cerc mi-o prinde,
Mature răspunderi tîmplele îmi bat.

Infăptuiri pe întinsul patriei

SE NAŞTE UN NOU ORAŞ

Işi poartă Jiul liniştit apele printre arborii desfrunziţi ai luncii din marginea Craiovei şi în curgerea lui îngrămădeşte pe prundiş solzi mărunţi de gheaţă. Dincolo de panorama cotului ce-l face în locurile acestea Jiul, sînt răspîndite aşezările comunei Podari.

Podari! Peste comuna aceasta, cu mulţi ani în urmă, într-o primăvară timpurie, s-au năpustit apele învolburate ale Jiului. Apele au îmbrîncit ogeacurile de paiantă, le-au măcinat temelia şi le-au năruit. Iar cînd apele s-au retras în vadul lor, oamenii resemnaţi şi tăcuţi şi-au ridicat din nou aşezările, dar de data aceasta pe locuri mai înalte, la poalele unor dealuri pline de eroziuni. Şi viaţa podărenilor a continuat tot atît de amară şi plină de lipsuri, cum fusese mai înainte, pînă în zilele cînd un suflu de viaţă nouă a prins să învioreze patria noastră, înaripînd năzuinţele poporului şi îndreptîndu-i privirea spre un viitor ce-i aparţine.

★

Au venit cu cîţiva ani în urmă în comuna Podari cîţiva muncitori zidari, fierari, betonişti, topometri, ingineri. Au desfăcut ruletele lungi, au măsurat terenuri, au aflat întîmplările din primăvara cînd apele Jiului au năvălit peste comună şi au însemnat locurile cu ţăruşi.

N-a trecut mult timp şi muncitorii aceştia veniţi de la oraş au început să facă ceea ce pentru podăreni era un vis ce părea greu de împlinit. Au ridicat un dig în faţa Jiului, pentru ca niciodată să nu-şi mai poată schimba vadul. Şi de atunci Jiul îşi poartă liniştit apele pe la poala comunei.

După ce această treabă a fost sfîrşită, în Podari au început să sosească în vreme de zi şi de noapte autocamioane încărcate cu saci cu ciment, cherestea, fierărie, piese uriaşe şi motoare.

In Podari au început să circule cuvinte noi: întrecere socialistă, depăşiri de normă, metoda Orlov şi altele.

In marginea Jiului s-a născut un şantier uriaş. S-au înălţat schelării, betonierele au prins să-şi învîrtească zgomotos cupele doldora de beton, să-l deşarte în fondaţie.

Locuitorii din Podari au aflat că aceşti constructori înalţă una dintre cele mai mari fabrici de ulei comestibil din ţară. Au înţeles că o fabrică în comuna lor le va schimba felul de viaţă şi atunci au pus hotărîţi umărul alături de muncitorii veniţi de la oraş.

In toamna anului 1950, într-o dimineaţă cu cer senin, liniştea ce se cuibărise printre dealurile pline de eroziuni a fost risipită de un şuierat prelung şi puternic. Oamenii l-au asemuit în sufletele lor cu o chemare minunată la viaţă nouă. Din dimineaţa acelei zile de toamnă a început să funcţioneze la Podari o nouă fabrică. Iar o parte din podărenii care au pus umărul la înălţarea fabricii nu s-au mai despărţit de ea. S-au familiarizat cu şuieratul acela prelung şi puternic. De cîte ori îl aud, grăbesc pasul, fiindcă la secţiile de rafinărie, extracţie, de corticare sau în laboratoare începe o nouă zi de muncă, o nouă zi de întrecere socialistă, la sfîrşitul căreia îi aşteaptă bucuria unei depăşiri de normă. 70 la sută din muncitorii fabricii de uleiuri comestibile sînt foşti ţărani muncitori din Podari, Livezi şi alte comune învecinate, pe care muncitorii i-au ajutat să se califice la locul de producţie. Ei sînt aceia care în anul 1955 au dat peste plan 150.000 litri de ulei vegetal.

Dar Podari e sortit să devină un centru industrial, un adevărat oraş.

La Podari se construieşte în prezent o fabrică de zahăr şi tot aci se construiesc blocuri muncitoreşti. In comună se va construi o fabrică de spirt. Podarii primeşte în prezent curent electric de la uzina oraşului Craiova, dar nu peste multă vreme în comuna de pe malul Jiului va începe să funcţioneze o centrală termoelectrică de la care vor porni firele electrice în multe sate din împrejurimi. Şi lîngă această termo-centrală se va înălţa o fabrică de brichete furajere, presate din materia ce rămîne din sutele de vagoane de sfeclă după ce instalaţiile moderne i-au smuls zahărul.

In zilele acestea, deocamdată, Podari e un şantier. In vîrf de schelărie, într-o hală a viitoarei fabrici de zahăr unde utilajul e instalat în procent de 70 la sută, cîţiva meşteri au urcat o forje. Forjarul încălzeşte niturile şi le aruncă cu îndemînare sus, unde nituitorii leagă trainic un păienjeniş de colţare pe care vor fi instalate maşinile etajului II.

In altă parte ţîşnesc fascicole de scîntei multicolore şi sudorul priveşte prin mască şuviţa metalului incandescent ce leagă pentru totdeauna două bucăţi de fier sau oţel.

Inginerul Walter Weingaster, specialist în montarea rezervoarelor se consultă cu cîţiva ingineri tineri asupra unor lucrări de montaj. Inginerul Walter Weingaster, împreună cu mulţi alţi tehnicieni şi maiştri a venit la Podari din Republica Democrată Germană să ne sprijine în realizarea acestei moderne fabrici de zahăr. Deşi mulţi dintre ei nu cunosc limba noastră, cu ajutorul translatorilor îşi transmit părerile. Sudorul Gheorghe Stănescu a învăţat cîteva cuvinte în limba germană. Sudorii germani au învăţat şi ei cîteva cuvinte romîneşti şi chiar fără translator se pot înţelege, fiindcă un semn sau un gest fac de multe ori mai mult decît o frază corect rostită.

Podari a devenit un şantier. In mijlocul acestei comune — o raş în devenire — s-au înălţat cîteva impunătoare blocuri muncitoreşti, care sfidează parcă micile căsuţe de chirpici, mărturia trecutului în care au trăit locuitorii acestor meleaguri.

In cel de-al doilea cincinal, în comuna Podari, două sirene vor împrăştia liniştea dimineţelor — fiindcă sirenei de la fabrica de uleiuri comestibile i se va adăuga şi cea a fabricii de zahăr. Pe harta patriei se va naşte un nou oraş.

LUCIAN ZATTI

Muncă eroică pe liniile electrice întrerupte de viscol

Acum cîteva zile, în timpul viscolului, undeva pe traseul dintre termocentrala Doiceşti-Tîrgovişte-Bucureşti şi traseul Doiceşti-Bucureşti, conductorii liniilor de înaltă tensiune s-au rupt din cauza depunerii unor cantităţi foarte mari de gheaţă. Acest deranjament punea Capitala şi alte centre industriale şi localităţi rurale în situaţia de a nu primi în întregime necesarul de energie electrică.

De îndată ce deranjamentul a fost semnalat s-au luat măsuri pentru înlăturarea lui. Conducerea şi organizaţia de partid a „Energo-trustului" I Bucureşti au mobilizat cele mai bune forţe — muncitori, ingineri şi tehnicieni curajoşi, cu o bogată experienţă în muncă. După numai patru ore de la anunţarea deranjamentului, coloana formată din specialiştii de la liniile de 110 Kv. condusă de inginerul Mihai Nanu şi tehnicianul Nicolae Coatu a pornit cu autocamioane grele în căutarea locului unde s-au rupt conductorii liniilor. In acelaşi timp, de la Intreprinderea de electricitate Tîrgovişte şi de la o staţie de înaltă tensiune, au plecat pe traseul liniilor, spre Bucureşti, alte două coloane conduse de inginerul Alexandru Dobrişan şi maistrul Nicolae Nichita. Alte echipe din Bucureşti şi Cîmpina au plecat să descopere şi să repare deranjamentele apărute pe linia de înaltă tensiune Doiceşti-Bucureşti.

Timp de cinci zile şi patru nopţi, pe viscol, lapoviţă şi ger, muncitorii din cele trei coloane au lucrat la verificarea şi repararea liniilor de înaltă tensiune Doiceşti-Tîrgovişte-Bucureşti. De un adevărat eroism au dat dovadă maiştrii Constantin Zamfir, Gheorghe Voicu şi şeful de echipă Grigore Gheorghe de la „Energo-trust" Bucureşti, care timp de trei ore au lucrat sus pe stîlpii metalici acoperiţi de gheaţă, în viscol şi lapoviţă.

La repararea conductelor de înaltă tensiune într-un timp scurt şi în condiţii deosebit de grele au dat un preţios sprijin militari ai Forţelor noastre armate care au venit în sprijinul muncitorilor cu mijloace tehnice moderne.

CULTURĂ FIZICĂ şi sport

Intîlnirea de volei dintre echipele U.R.S.S. şi R.P.R.

VOLEIBALISTELE SOVIETICE AU OBŢINUT O VICTORIE COMODA

Duminică seara în sala Floreasca întîlnirea dintre echipele feminine ale R.P.R. şi U.R.S.S. a dovedit încă odată valoarea ridicată a voleibalistelor sovietice. Lăsînd la o parte scorul categoric cu care au cîştigat (3—0; 15—3, 15—7, 16—14), sportivele sovietice au dovedit că pot alcătui oricînd, chiar şi fără aportul Ciudinei, o echipă omogenă, ofensivă, cu linii de atac în care în special duminică, Moiseeva şi Ozerova au excelat. In plus, voleibalistele sovietice execută serviciile rapid pentru a surprinde echipa adversă, spre a nu-i da posibilitatea să se regrupeze în apărare.

Blocajul echipei noastre feminine respinge un atac al jucătoarelor sovietice

Voleibalistele noastre pierd mult timp, „cîntărind" excesiv balonul şi, cu excepţia Soniei Colceriu pierd destule mingi din serviciu. De altfel, executarea serviciilor rămîne mai departe o problemă nerezolvată în pregătirea echipei noastre feminine. In general, pregătirea morală şi de voinţă a jucătoarelor noastre lasă de dorit. Atunci cînd au de înfruntat un adversar, de regulă mai puternic (aşa cum s-a întîmplat duminică), jucătoarele noastre par resemnate de înfrîngerea inevitabilă şi intră pe teren socotindu-se „victime" sigure. Jucătoare rutinate ca Rodica Sădeanu, Natalia Cernat, Sonia Colceriu, Tinela Pieşoianu, comit greşeli elementare, nepermise unor sportive de talia lor.

Voleibalistele noastre s-au întîlnit de multe ori cu sportivele sovietice, avînd deci destul timp pînă acum ca să înveţe multe lucruri preţioase de la ele. Aceste prilejuri nu au fost însă judicios folosite. La volei feminin batem încă pasul pe loc.

Anul acesta se vor desfăşura la Paris campionatele mondiale de volei. Pentru a se obţine o cotitură în comportarea echipei noastre se impun o serie de măsuri. Antrenorii reprezentativei feminine de volei a R.P.R., dr. Miron Georgescu şi Gh. Constantinescu trebuie să dezvolte în jocul voleibalistelor noastre, printre altele, mai multă agresivitate în acţiunile ofensive, gîndirea tactică în timpul jocului, simţul plasamentului, viteza în execuţii.

O INTILNIRE MAI ECHILIBRATA DAR NUMAI IN SETURI

Intîlnirea dintre echipele masculine ale R.P.R. şi U.R.S.S. deşi a revenit tot sportivilor sovietici la scorul de 3—0 (11—15; 13—15; 15—17) a fost mult mai echilibrată. Reprezentativa Uniunii Sovietice, întinerită, a păstrat totuşi cîteva „nume mari", cunoscute publicului bucureştean: Nil Fasakov, Smoleaninov, Reva şi Scerbracov care şi duminică seara s-au comportat excelent. Oaspeţii au aplicat diferite scheme tactice ofensive, bine concepute şi variate.

Voleibaliştii noştri nu au luptat cu însufleţirea ce-i caracterizează în general. Sîntem de părere că dacă luptau cu mai multă ambiţie, diferenţa de scor ar fi fost mai mică. Aceasta reiese chiar şi din diferenţa de scor foarte strînsă cu care s-a încheiat fiecare set. Jucătorii noştri nu au învăţat încă să insiste atunci cînd sînt conduşi, iar atunci cînd au avantaj nu luptă cu aceeaşi ardoare pentru a-l păstra. Este şi aceasta o „notă" de felul cum este asigurată în lot pregătirea de voinţă a voleibaliştilor noştri.

R. CALARAŞANU

Au sosit şi cicliştii din R.D.G.

Duminică a sosit la Oradea lotul cicliştilor din R. D. Germană, care vor participa la antrenamentele în comun cu cicliştii polonezi şi romîni în vederea marii competiţii cicliste „Cursa Păcii" — Varşovia - Berlin-Praga.

Din lotul sportivilor germani fac parte Gustav Schur, cîştigătorul celei de a 8-a ediţii a Cursei Păcii, Zabel, Meister I, Meister II, Gruppe, Fiedler, Braule şi numeroşi alergători tineri care au fost incluşi recent în lot.

SPARTACHIADA DE IARNĂ A TINERETULUI

La Baia Mare

Marea competiţie sportivă de masă — Spartachiada de iarnă a tineretului — a antrenat majoritatea tineretului din regiunea Baia Mare. Astfel, la întreceri s-au înscris şi au participat aproape 20 de mii de băieţi şi fete.

Cea mai bună activitate au depus-o pînă în prezent comisiile raionale din Vişeu, Cehu Silvaniei, Tîrgu Lăpuş, Sighet şi Şomcuţa Mare.

In raionul Cehu Silvaniei, tinerii sportivi au confecţionat pînă de curînd 60 de jocuri de şah, 15 perechi schiuri, 20 de săniuţe etc. Pot fi date ca exemplu în această direcţie comunele Ulmeni şi Oarţa de Jos. In comuna Borşa din raionul Vişeu, tinerii au confecţionat 13 perechi de schiuri, iar în comuna Vişeul de Jos au fost construite peste 40 de săniuţe. Exemple de acest fel se pot da încă multe.

Corespondent
V. PITEŞTEANU

In regiunea Ploeşti

Tinerii au primit cu bucurie căderea zăpezii. Majoritatea colectivelor sportive din regiunea Ploeşti s-au pregătit şi au desfăşurat întreceri în cadrul Spartachiadei de iarnă a tineretului. Exemplu grăitor în această privinţă îl constituie colectivul sportiv „Recolta" din raionul Cislău, care a amenajat o pîrtie de schi lungă de 1.500 m. şi un patinoar. Realizări frumoase au obţinut în etapa I colectivele sportive din comunele Gura Teghi, Pîrscov şi Nehoiu care au confecţionat din resurse locale numeroase schiuri şi săniuţe.

Chiar şi ciclism

Nu e de loc de mirare, cu toate că nu-i o probă prevăzută în regulamentul Spartachiadei.

Astfel, în oraşul Ploeşti, în colectivele sportive „Şcoala sportivă de tineret", „Progresul" şi „Voinţa", pe lîngă schi, şah, tenis de masă, trîntă, patinaj, săniuţe şi gimnastică au avut loc şi întreceri de ciclism. Printre cei 24 de ciclişti care s-au pregătit sub atenta îndrumare a tovarăşului I. Dolete — antrenor al Şcolii sportive de tineret — se numără tinerii I. Angelescu, A. Poenaru, V. Ionescu, D. Ionescu, J. Lucian şi alţii.

Corespondent
GHEORGHE DUŢU

Şah la uzina „1 Mai"

Prima etapă a întrecerilor s-a încheiat. In jurul meselor de şah s-au adunat sute de tineri. Cea mai frumoasă activitate au avut-o cercurile sportive din cadrul secţiilor „cazangerie" şi „mecanica 3". In cadrul acestor cercuri au fost înscrişi 33 şi respectiv 39 de tineri şi tinere. De organizarea jocurilor s-au ocupat cu multă atenţie lăcătuşul Stelian Telea şi Cristache Dinescu.

De asemenea la cercul „mecanica 3" au participat printre alţii, maistrul Ion Ungureanu, laureat al Premiului de Stat, şi lăcătuşul Constantin Ghiţă. La cercul sportiv „mecanica 2", strungarul Tudor Gheorghe a avut cel mai puternic adversar în persoana fratelui său Tudor Victor.

Cît priveşte organizarea, trebuie de menţionat că a fost foarte bună. La colţul roşu al cercurilor s-au afişat diagramele concursului cu rezultatele şi întîlnirile ce au loc. Organizaţia de bază U.T.M. din uzină a acordat o grijă deosebită desfăşurării întrecerilor.

In oraşul Tîrgovişte

Concursurile Spartachiadei s-au bucurat de un frumos succes la uzina „Gh. Gheorghiu-Dej" din oraşul Tîrgovişte, prin faptul că mulţi dintre tinerii participanţi au dovedit un nivel tehnic ridicat. Peste 300 băieţi şi fete s-au întrecut la şah.

Deosebit de frumoase au fost întrecerile de patinaj organizate pe patinoarul amenajat în oraşul Tîrgovişte, la care au participat 80 de tineri şi tinere.

In ajutorul muncii de agitaţie

Agitatorul se pregătea să plece pe teren. A răsfoit caietul de notiţe şi a mai privit încă odată pliantul ilustrat. Fotografiile din pliant aveau cîte o explicaţie. Le-a citit, iar pe unele şi le-a trecut chiar în caiet.

Pliantul este intitulat „Regiunea Oradea în anii puterii populare" şi înfăţişează dezvoltarea regiunii. Putem vedea fabrica de maşini-unelte „Infrăţirea" care în anii primului cincinal a reuşit să producă 16 noi tipuri de maşini. Pe o altă pagină, un aspect din oraşelul minerilor de la Sărmăşag. In regiunea Oradea există însă şi numeroase întreprinderi ale industriei uşoare. O fotografie ne arată cîteva din cele 130 de modele de încălţăminte produse la fabrica „Dobrogeanu Gherea". Mai multe fotografii vorbesc despre dezvoltarea agriculturii, despre cele 314 gospodării colective şi întovărăşiri agricole în care, pe baza liberului consimţămînt, au intrat 17.738 familii.

Mari transformări s-au petrecut în viaţa regiunii în ceea ce priveşte dezvoltarea reţelei sanitare. Pliantul înfăţişează sugestiv această dezvoltare prin două fotografii şi un grafic. Sînt puse faţă în faţă, cifre privind situaţia în 1938 şi în 1955: spitale 8 (1938), 18 (1955); dispensare şi circumscripţii medicale 53 (1938), 106 (1955), dispensare T.B.C. 0 (1938); 10 (1955); case de naştere 0 (1938), 55 (1955).

Pe alte pagini se vorbeşte despre cele 304 cămine de zi, despre cele 112 tabere pentru elevi şi pionieri, despre cele 661 cămine culturale, despre cele 181 şcoli de şapte ani etc. Se arată — afirmaţiile fiind ilustrate prin fotografii — că în anii puterii populare în regiunea Oradea au luat fiinţă un mare număr de instituţii culturale.

Aşa cum este întocmit, pliantul „Regiunea Oradea în anii puterii populare" şi un alt material — broşura „Să ne cunoaştem regiunea" — sînt de un mare ajutor în munca politică de masă în campania electorală. Alegătorilor le sînt reamintite realizări pe care ei le cunosc din oraşul sau comuna lor, din aşezările apropiate, din regiune.

Infăţişarea faptelor de viaţă, a realităţii, este doar forma cea mai convingătoare de agitaţie.

Comitetul regional de partid Oradea, preocupat fiind de continua îmbunătăţire a muncii de agitaţie, a editat un carnet al agitatorului, axat pe problemele campaniei electorale. Carnetul agitatorului cuprinde un bogat material documentar capabil să înarmeze pe tovarăşii ce duc munca de agitaţie cu o temeinică cunoaştere a problemelor locale.

Comitetul regional de partid Oradea, prin tipărirea pliantului „Regiunea Oradea în anii puterii populare", a broşurii „Să ne cunoaştem regiunea" şi a Carnetului agitatorului, a pus la îndemîna agitatorilor un material ce poate contribui la îmbunătăţirea simţitoare a muncii politice de masă. In acest fel, agitatorii pot pune în atenţia cetăţenilor problemele concrete ale regiunii.

Organizatorul de grupă

— Moisei Paniş, lăcătuş — se recomandă, un tînăr înalt oacheş întinzîndu-mi o mînă mare în a cărei strînsoare îmi simţeam degetele sfărîmate.

— Eşti luptător? — l-am întrebat eu, bănuind că face parte din secţia de lupte a colectivului sportiv al fabricii.

— Nu, şahist...

In vremea aceea se apropie de noi un tînăr într-o salopetă gri.

— Aici erai tovarăşe Paniş? Apoi îi spuse în şoaptă:

— S-au întors piesele de la vopsitorie. Nu prinde vopseaua.

— Cum?

— Ei — dar vă şi cunoaşteţi? — întrebă oarecum mirat tovarăşul Moldoveanu, secretarul organizaţiei de partid, pe care-l cunoscusem ceva mai înainte.

După ce lăcătuşul încurcă cîteva vorbe care aveau darul să scuze plecarea lui, din cîţiva paşi se făcu nevăzut prin uşa mare a lăcătuşeriei.

— Straşnic băiat, îl lăudă tovarăşul Moldoveanu.

Ştiu cît preţuieşte lauda unui comunist. Ştiu cum trebuie să muncească un om pentru a putea fi lăudat de un comunist, de aceea am pornit pe urmele flăcăului.

Piesele au fost totuşi livrate

In jurul unui morman de piese, lăcătuşii discutau aprins.

— Nu-i bună vopseaua — îşi da cu părerea cineva.

— Nu, turnătorii sînt vinovaţi. Ar putea fi mai atenţi la turnare, n-ar mai îndoi atunci fonta cu nisip.

— Asta-i adevărul. Să-i poftim să se spele cu ele pe cap.

— Interesant. Asta-i tot ce aveţi de spus? Bine, dar de cînd mă rog sînt vinovaţi turnătorii pentru că noi rebutăm piesele? Glasul lui Paniş era aspru. Nu-i prima oară cînd ni se întîmplă asta. Trebuie să curmăm cu asemenea surprize. Ceilalţi îl ascultau tăcuţi pe Moisei. In ochii fiecăruia citeai parcă: „Paniş are dreptate". Atenţia cu care ascultau mă făcu să cred la un moment dat că Moisei ar putea fi şeful sau meşterul atelierului. Dar nu. Paniş, am aflat mai tîrziu, nu era decît organizatorul grupei U.T.M. din secţia lăcătuşerie.

După terminarea schimbului utemiştii au mai zăbovit în atelier. Aveau o consfătuire de grupă.

Consfătuirea a fost scurtă. S-a discutat o singură problemă: de ce au fost rebutate piesele...

Curînd în atelier nu mai rămăseseră decît doi oameni, meşterul şi Moisei.

— Ce părere ai meştere?

— Fain. Avem băieţi de treabă. Să-ţi spun drept, nu mă aşteptam la asemenea rezultate. Asta înseamnă că băieţii s-au gîndit, s-au frămîntat.

— Propunerea lui Bikişi mi se pare interesantă şi destul de uşor de realizat. Va trebui imediat s-o propunem direcţiunii.

Peste cîteva zile în secţia lăcătuşerie erau montate primele două maşini de polizat. Piesele venite de la turnătorie sufereau aci o nouă operaţie: debavurarea. Această operaţie permite o finisare mai completă a pieselor, elimină nisipul depus la turnare. In felul acesta vopseaua putea să prindă bine.

„Piesele au fost livrate" nota în după-amiaza acestei zile organizatorul în caietul de însemnări al grupei. Şi ceva mai departe:

...Bikişi promite

Aceste două cuvinte ascund o poveste întreagă.

Cu cîteva luni în urmă Bikişi era campion în întîrzieri; membrii grupei îl criticau neîncetat. Problema ajunse să preocupe şi comitetul U.T.M. al fabricii — care hotărî ca acest caz să fie discutat într-una din şedinţele sale. Peste cîteva zile şedinţa avu loc.

— Va trebui să propunem adunării generale sancţionarea lui Bikişi — se adresă secretarul U.T.M. în concluzie, după două ore de discuţii, membrilor comitetului.

— Hotărîrea poate-i pripită. Atît de uşor să judecăm un om? spuse Paniş.

In şedinţă, Moisei s-a angajat totodată să se ocupe mai mult de Cornel. Şi aşa a făcut. Au fost împreună la filme, piese de teatru, au discutat ore în şir.

Dar, în ciuda tuturor discuţiilor, a doua zi Cornel întîrzie ca de obicei. In pauza de prînz la gazeta de perete a secţiei apăru o caricatură „Marinică al nostru". Totul ar fi fost cum ar fi fost, dacă s-ar fi terminat aici. Dar nimeni nu-i mai spunea decît „Marinică" şi asta îl făcea foc nu alta.

Intr-una din zile băieţii au făcut mare haz zărind în servieta lui Cornel un ceas deşteptător nou-nouţ.

— Să nu fie defectă soneria! Bikişi, ai controlat?

O lecţie de istorie

Se înserase de-a binelea. Orologiul din cel mai înalt turn al cetăţii Sighişoara bătu a şaptea oară.

— Să ne grăbim, băieţi; altfel vom ajunge prea tîrziu.

Paniş îşi formula în gînd cîteva fraze cu care să impresioneze pe directorul muzeului în cazul cînd acesta ar refuza să le dea un ghid.

...Grupa U.T.M. a secţiei lăcătuşerie de la „Nicovala" nu, nu aşa... de la fabrica „Nicovala", e mai impresionant, are în planul său pe ziua de azi vizitarea acestui muzeu. De aceea este necesar... nici aşa. Ar putea să se supere.

Mare-i fu surprinderea lui cînd nici n-apucară să intre bine în turnul muzeu cînd cineva îi şi luă în primire.

— „Cu veacuri în urmă pe meleagurile noastre, mai precis pe dealul „Wietemberg", s-au descoperit urme ce dovedesc că aceste locuri au fost locuite încă de pe vremea Dacilor. Uneltele de fierari şi dulgheri, secerile pentru lucrarea pămîntului ca şi armele găsite sînt mărturii ale acestei străvechi activităţi".

Băieţii sorbeau fiecare cuvînt al ghidului.

Inainte de a părăsi muzeul, tinerii au scris în cartea de impresii: o interesantă lecţie de istorie se poate învăţa vizitînd acest muzeu.

Despre o discuţie la club şi o scrisoare

„Către postul de radio Moscova". Terminînd de scris adresa Moisei despături încă odată scrisoarea. O recitea acum pentru a nu ştiu cîta oară. O mai fi vreo greşeală sau poate nu m-am exprimat cum trebuie, gîndi el. Deşi era singur citea în şoaptă:

„Dragi tovarăşi,

Zilele trecute a început să ruleze în oraşul nostru un film documentar care ilustrează viaţa nouă a Republicii Sovietice Socialiste Moldoveneşti. Vizionînd acest documentar împreună cu membrii grupei noastre U.T.M., m-au impresionat mult transformările petrecute în viaţa poporului acestei ţări. Intr-una din zile, la clubul fabricii, tinerii au început o discuţie pe marginea acestui film. Am aflat atunci cît de mult îi interesează pe tinerii noştri Uniunea Sovietică". In continuarea scrisorii Moisei îi rugă pe tovarăşii de la postul de radio Moscova ca într-una din emisiunile pentru ascultătorii din R.P.R. să redea o seamă de aspecte din Chişinăul de astăzi.

După ce Moisei indică adresa pentru răspuns, închise plicul şi-şi controlă în grabă ceasul de la mînă.

★

Mi-am amintit de prima mea întîlnire cu acest tînăr lăcătuş, înalt, oacheş care mi-a întins o mînă mare în a cărei strînsoare mi-am simţit degetele aproape sfărîmate. Aceasta a fost prima impresie. De-abia mai tîrziu însă mi-am dat seama cît de puternic este acest om.

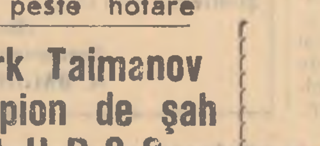
VASILE RANGA

„Romîncele au jucat timid"

Ce spune Antonina Moiseeva:

Duminică seara, în autobuzul care ducea pe voleibalistele sovietice de la sala Floreasca la hotelul Athénée Palace, un redactor al ziarului nostru a avut o convorbire cu Antonina Moiseeva — una dintre jucătoarele care s-au evidenţiat în mod deosebit în meciul de duminică. Iată ce a declarat sportiva sovietică:

Voleibalistele din echipa R.P.R. s-au comportat sub nivelul posibilităţilor lor. Sînt timide în faţa unui adversar mai hotărît, joacă nervos şi în unele ocazii se încurcă pur şi simplu pe teren, una pe alta. In timp ce pe teren erau spaţii goale, la aceeaşi minge săreau 3 sau chiar 4 jucătoare. Cred că trebuie insistat asupra plasamentului jucătoarelor pe teren. Echipa totuşi are posibilităţi. A dovedit acest lucru mai cu seamă în setul III. Mi-a plăcut mult jocul tinerei Ana Susan, pe care n-am mai văzut-o pînă acum în echipă.

De peste hotare

Mark Taimanov campion de şah al U.R.S.S.

LENINGRAD. — In seara zilei de 25 februarie a luat sfîrşit la Leningrad meciul-turneu pentru titlul de campion la şah al U.R.S.S. dintre marii maeştri M. Taimanov, I. Averbach şi B. Spasski.

Cîştigînd cea de a doua partidă cu Spasski, marele maestru Mark Taimanov a totalizat trei puncte din patru posibile şi s-a clasat pe locul întîi în cel de al 23-lea campionat de şah al U.R.S.S. Mark Taimanov cucereşte pentru prima oară titlul de campion al U.R.S.S. El a mai participat la un meci pentru titlul unional în 1953 cu campionul lumii Botvinik dar a fost învins de acesta. In concursul de la Leningrad Taimanov şi-a demonstrat întreaga sa forţă de joc obţinînd două victorii la Spasski şi două remize cu Averbach. Marele maestru Averbach s-a clasat pe locul doi, iar Spasski pe locul trei.

Primul lor start...

In cursul zilelor trecute, a avut loc la Predeal un concurs de schi pentru copii, organizat de Asociaţia „Locomotiva" în cadrul Spartachiadei de iarnă a tineretului.

Concursul celor mai tineri schiori s-a bucurat de un succes deplin. Fotografiile noastre vă înfăţişează pe micii concurenţi la primul lor start şi apoi în lupta cu minutele şi secundele. Eforturile lor au fost răsplătite. Cei care au făcut cu acest prilej primii paşi în sport, au primit drept răsplată, a eforturilor depuse, cel dintîi trofeu sportiv.

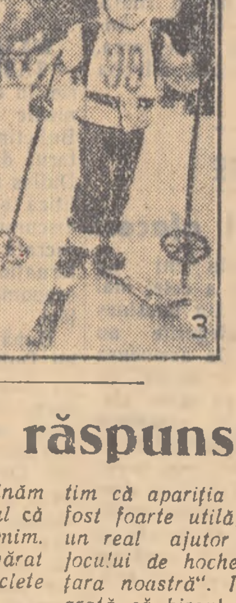

Foto 1. Peste cîteva clipe se va da plecarea...

Foto 2. Fericirea de a fi cîştigători se poate citi pe feţele acestor sportivi.

Foto 3. Unul din cei mai tineri concurenţi.

Pe urmele materialelor publicate

Atitudini... răspunsuri

In ziarul nostru nr. 2106 din 8 februarie a.c. a apărut articolul „Pedalînd pe Valea Nilului", pe marginea unei consfătuiri organizată la redacţia ziarului nostru cu lotul cicliştilor romîni care au participat la „Turul Egiptului".

Ţinînd seama de problemele ridicate în articol, tov. S. Barany, directorul instruirii sportive din C.C.F.S., scrie în răspunsul trimis ziarului:

„Despre lipsa unui velodrom: Este foarte adevărat că noi avem un singur velodrom în Bucureşti şi acela necorespunzător nevoilor de dezvoltare a ciclismului, şi îndeosebi pentru dezvoltarea calităţilor necesare sprintului final.

Rezolvarea favorabilă a acestei probleme nu depinde numai de conducerea comitetului nostru (după cum se vede o slabă notă critică la adresa conducerii C.C.F.S. — N.R.).

In anul 1956, în Bucureşti se va construi un velodrom nou — fiind cuprins în plan — iar cel din Giurgiu se va betona.

Despre problema materialului, biciclete şi piese. *Noi de regulă achiziţionăm material după prospectele ce le primim de la diverse firme. Greutatea ce o întîmpinăm de multe ori constă în faptul că una se comandă şi alta primim. In această direcţie, este adevărat că noi nu am comandat biciclete după toate regulile tehnice...*

In ceea ce priveşte calitatea tricourilor, chiloţilor şi a pantofilor de ciclism trebuie să arătăm că deşi s-au dat modele şi îndrumări tehnice de confecţionare, totuşi, din cauza lipsei de interes de care au dat dovadă conducerile unor întreprinderi ca „Tînăra Gardă" din Bucureşti şi „Flacăra Roşie" din Sibiu, calitatea lasă de dorit.

Noi am dori dacă se poate ca în coloanele ziarului să se facă discuţii privind această problemă.

Considerînd că materialul apărut constituie un sprijin preţios în munca noastră, vom lua toate măsurile pentru lichidarea lipsurilor sezisate, lipsuri care sînt valabile şi pentru alte loturi"

In ziarul nostru nr. 2090 a apărut articolul intitulat „Cîteva probleme actuale ale hocheiului nostru". Referindu-se la problemele ridicate de acest articol, tov. Gh. Smoleanu, directorul jocurilor sportive, şi tov. I. Craioveanu, inspector, în numele biroului comisiei centrale de hochei din C.C.F.S., scriu: „Socotim că apariţia acestui articol a fost foarte utilă, el reprezentînd un real ajutor dat dezvoltării jocului de hochei pe gheaţă din ţara noastră". In continuare se arată că biroul comisiei centrale de hochei va discuta într-o şedinţă specială măsurile concrete ce trebuiesc luate şi va recomanda tuturor secţiilor de hochei ale colectivelor sportive să prelucreze articolul respectiv.

Din păcate tov. A. Silberştein directorul planificării din C.C.F.S., trimite un răspuns formal, neclar, referindu-se la construirea unui patinoar artificial, problemă ridicată în acelaşi articol. In răspuns se respinge critica îndărătul unor explicaţii confuze, care nu pot decît să-i neliniştească pe iubitorii sportului de iarnă, care aşteaptă cu nerăbdare construirea patinoarului cu gheaţă artificială.

Poate că ar fi bine ca conducerea C.C.F.S. să analizeze temeinic activitatea Direcţiei Planificare, deoarece se vădesc serioase rămîneri în urmă în ceea ce priveşte construirea de baze sportive necesare practicării şi altor ramuri sportive.

Redacţia continuă să aştepte răspunsul comisiei centrale de box, la grupajul publicat în ziarul nr. 2096 din 27 ianuarie 1956.

Spectacolul de la Teatrul Mare al U.R.S.S.

MOSCOVA 27 (Agerpres). — TASS transmite: La 25 februarie, la Teatrul Mare al U.R.S.S. a avut loc un spectacol dat de maeştri ai artelor din U.R.S.S., consacrat Congresului al XX-lea al P.C.U.S. Spectacolul a cuprins lucrări din muzica clasică mondială şi rusă, noi opere ale compozitorilor şi poeţilor sovietici, dansuri şi cîntece populare ale U.R.S.S.

Spectacolul s-a bucurat de un mare succes.

La spectacol au asistat N. A. Bulganin N. S. Hruşciov, L. M. Kaganovici, A. I. Kiricenko, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, M. A. Suslov, K. E. Voroşilov; A. B. Aristov, N. I. Beliaev, P. K. Ponomarenko, P. N. Pospelov, D. T. Şepilov, delegaţi şi oaspeţi la Congresul al XX-lea al P.C.U.S.

Deschiderea Tîrgului Internaţional de primăvară de la Leipzig

LEIPZIG 27 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 26 februarie s-a deschis tradiţionalul Tîrg Internaţional de primăvară — cel mai mare tîrg din perioada de după război. Expoziţia tehnică şi expoziţia mărfurilor de larg consum, situată în centrul oraşului, ocupă o suprafaţă totală de peste 267.000 de metri pătraţi.

La tîrgul din Leipzig participă 40 de ţări, printre care Republica Democrată Germană, Republica Federală Germană, Uniunea Sovietică, ţările de democraţie populară, precum şi India, Egiptul, Finlanda, Franţa, Anglia, S.U.A., Austria, Danemarca, Belgia, Olanda, Suedia, Elveţia şi alte ţări.

NOTE EXTERNE

Afacerile sînt afaceri

In S.U.A., alegerile sînt un prilej de dezlănţuire a celei mai deşănţate reclame. In bussines ca oricare altul, alegerile au nevoie de reclamă. De asemenea întreprinderile care se ocupă cu reclame profită de pe urma alegerilor, care atrag în faţa aparatelor de radio sau televiziune, mai mulţi spectatori sau ascultători ca de obicei. Se spune că o mînă spală pe alta. Campania electorală şi reclamele se împletesc conform acestui principiu în cel mai fericit bussines.

In curînd începe în S.U.A. campania electorală în vederea alegerilor prezidenţiale. După cum anunţă ziarul american „Daily News", birourile de reclame dau năvală la posturile de televiziune ca să facă cunoscut, cu acest prilej, noile modele de frigidere şi dejunuri vitaminizate. „Alegeţi-l pe X şi consumaţi pasta de morcovi Y", cam aşa sună emisiunile care se transmit aproape din oră în oră la posturile de radio şi televiziune. Una din firmele comerciale a plătit recent un miliard şapte sute de milioane dolari pentru a face reclama — între două discursuri electorale — grătarelor de prăjit pîine şi cuptoarelor de aragaz.

Ce să-i faci, legea „talerului" capitalist spune că: „afacerile sînt afaceri".

D. L.

„Scînteia tineretului"
Pag. 4-a 28 februarie 1956

Interviul acordat de Palmiro Togliatti corespondentului agenţiei „United Press"

MOSCOVA 27 (Agerpres). — „Pravda" publică o informaţie a corespondentului său din Roma despre ecourile presei italiene la rezultatele Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

In informaţie este reprodus şi textul interviului acordat de Palmiro Togliatti, secretarul general al Partidului Comunist Italian, corespondentului din Moscova al agenţiei United Press, şi care a fost publicat de ziarele italiene.

„INTREBARE: Sinteţi de acord cu tezele expuse de dl. Nikita Hruşciov la Congresul al 20-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi, în deosebi, cu concepţia că nu există inevitabilitatea fatală a războiului?

RASPUNS: Fără îndoială. Sînt pe deplin de acord. Tezele expuse de tovarăşul Hruşciov corespund întru totul situaţiei existente în prezent în lume.

INTREBARE: Consideraţi oare posibil ca Italia să ajungă la socialism prin metode parlamentare?

RASPUNS: In general, există o asemenea posibilitate. De fapt, este neîndoielnic că şi astăzi majoritatea populaţiei din Italia, activă pe plan politic, doreşte înfăptuirea unor reforme adînci în structura economică a ţării — atît la oraşe cît şi la sate.

Aceste reforme corespund intereselor maselor muncitoare şi urmăresc nemijlocit trecerea la socialism. Această populaţie activă pe plan politic nu este însă reprezentată în momentul de faţă în majoritatea parlamentară. Dar o asemenea situaţie poate să survină şi noi tindem spre aceasta.

Se poate însă întîmpla ca în sînul partidelor care se pronunţă împotriva transformărilor sociaIiste să triumfe curente care încearcă să împiedice progresul prin măsuri antidemocratice, prin represiuni împotriva mişcării muncitoreşti şi democratice şi chiar prin violenţă făţişă, aşa cum au încercat fasciştii. In acest caz vom adopta o atitudine corespunzătoare situaţiei.

INTREBARE: Ce măsuri practice propune sau trasează Partidul Comunist Italian pentru a se evita un război şi a se ajunge la socialism prin metode parlamentare?

RASPUNS: Primul lucru pe care îl propunem în activitatea practică şi parlamentară este să se facă tot posibilul pentru a se obţine constituirea unei majorităţi parlamentare care să ia atitudine pentru slăbirea continuă a încordării internaţionale şi pentru adînci reforme economice şi sociale. Acesta ar fi primul pas care ar îmbunătăţi în mod hotărîtor atît situaţia internă cît şi cea internaţională a ţării.

Cît de repede va înainta Italia în această direcţie depinde într-o măsură însemnată de orientarea mişcării politice a catolicilor. Noi ştim însă că cel puţin în ţara noastră catolicii sînt în majoritate tot atît de interesaţi ca şi noi în progresul social şi în dezvoltarea paşnică a relaţiilor internaţionale. In aceasta constă identitatea de păreri care într-un fel sau altul îşi va găsi o expresie tot mai vădită în viaţa politică italiană".

Scrisoarea adresată de G. M. Puşkin ambasadorilor S.U.A., Angliei şi Franţei la Bonn

BERLIN 27 (Agerpres). — TASS transmite: La 10 februarie ambasadorii S.U.A., Angliei şi Franţei la Bonn au trimis ambasadorului U.R.S.S. în R. D. Germană, G. M. Puşkin, note cu conţinut identic în care se referă la participarea unor detaşamente muncitoreşti la demonstraţia din 15 ianuarie a oamenilor muncii din Berlin cu prilejul comemorării asasinării lui Karl Liebknecht şi Roza Luxemburg.

La 25 februarie ambasadorul U.R.S.S. în R. D. Germană, G. M. Puşkin, a trimis ambasadorilor celor trei puteri occidentale scrisori de răspuns cu următorul conţinut:

„Stimate domnule ambasador,

Confirm primirea scrisorii dvs. din 10 februarie în care vă referiţi la participarea unor detaşamente muncitoreşti la demonstraţia din 15 ianuarie a oamenilor muncii din Berlin cu prilejul comemorării asasinării lui Karl Liebknecht şi Roza Luxemburg.

Conţinutul scrisorii dvs. a fost adus la cunoştinţa guvernului R. D. Germane, deoarece scrisoarea dvs. se referă la Berlin — capitala Republicii Democrate Germane.

După cum a comunicat guvernul Republicii Democrate Germane, susmenţionatele detaşamente au fost create în întreprinderi pentru apărarea proprietăţii poporului şi a muncii paşnice a cetăţenilor de atentatele din partea grupurilor diversioniste şi organizaţiilor de spionaj, precum şi din partea a tot felul de uniuni şi asociaţii militariste şi fasciste organizate în Germania occidentală şi Berlinul occidental.

Autorităţile sovietice au atras la timpul lor atenţia asupra faptului că în Berlinul occidental îşi desfăşoară activitatea diferite organizaţii subversive create cu ştirea anumitor organe de stat, şi au cerut încetarea activităţii criminale desfăşurate de ele împotriva Republicii Democrate Germane şi în special împotriva Berlinului răsăritean. Guvernul R. D. Germane a arătat de asemenea în repetate rînduri inadmisibilitatea existenţei unor organizaţii subversive, ostile intereselor naţionale ale Germaniei. Dar autorităţile din sectoarele occidentale ale Berlinului se eschivează de la adoptarea de măsuri în vederea lichidării acestor organizaţii subversive. Fireşte că în aceste condiţii oamenii muncii din întreprinderile din Berlinul răsăritean sînt nevoiţi să se îngrijească de apărarea bunurilor poporului şi de asigurarea unor condiţii normale pentru funcţionarea întreprinderilor lor. Prin urmare, presupunerile cuprinse în scrisoarea dvs. cu privire la caracterul acestor detaşamente sînt lipsite de orice temei.

Cred că aţi putea fi de acord cu mine că în cazul cînd autorităţile celor trei puteri occidentale, care poartă în prezent răspunderea pentru situaţia din Berlinul occidental, ar lua măsurile necesare pentru încetarea activităţii şi lichidarea organizaţiilor diversioniste de spionaj, precum şi a tuturor uniunilor şi asociaţiilor militariste şi fasciste din Berlinul occidental, aceasta ar contribui la micşorarea simţitoare a încordării şi la normalizarea condiţiilor de viaţă în Berlinul occidental.

Un discurs de politică externă al lui Dulles

WASHINGTON 27 (Agerpres). — TASS transmite: La 25 februarie, în cadrul unei reuniuni organizate de ziarul „Philadelphia Bulletin" din Philadelphia, secretarul de Stat al Statelor Unite, Dulles a rostit un discurs de politică externă. O mare parte a discursului lui Dulles a fost consacrată problemei competiţiei internaţionale şi aşa-zisului ajutor economic american pentru alte ţări.

După cum reiese din discursul lui Dulles, el este serios neliniştit, după cum se exprimă el, de aspectul economic al „noii ofensive" sovietice în problema competiţiei cu ţările Orientului Apropiat şi Mijlociu şi Asiei de sud-est şi a acordării de ajutor tehnic acestor ţări. Dulles a declarat că această politică a Uniunii Sovietice „se bucură de un prestigiu însemnat în rîndul maselor largi din ţările mai slab dezvoltate".

„In aceste ţări — a constatat el — cuvîntul „industrializare" este un cuvînt magic. Aceasta este o logică, care, după cum consideră în prezent oamenii, va rezolva toate problemele economice şi politice interne. Popoarele acestor ţări nu vor să fie dependente de Occidentul industrial în ceea ce priveşte mărfurile industriale. In mare parte ele se bucură în prezent de independenţă politică, dar nu au încă ceea ce consideră o independenţă economică corespunzătoare. Popoarele vecine din Asia au văzut cum Uniunea Sovietică în decursul unei singure generaţii s-a transformat într-o mare putere industrială".

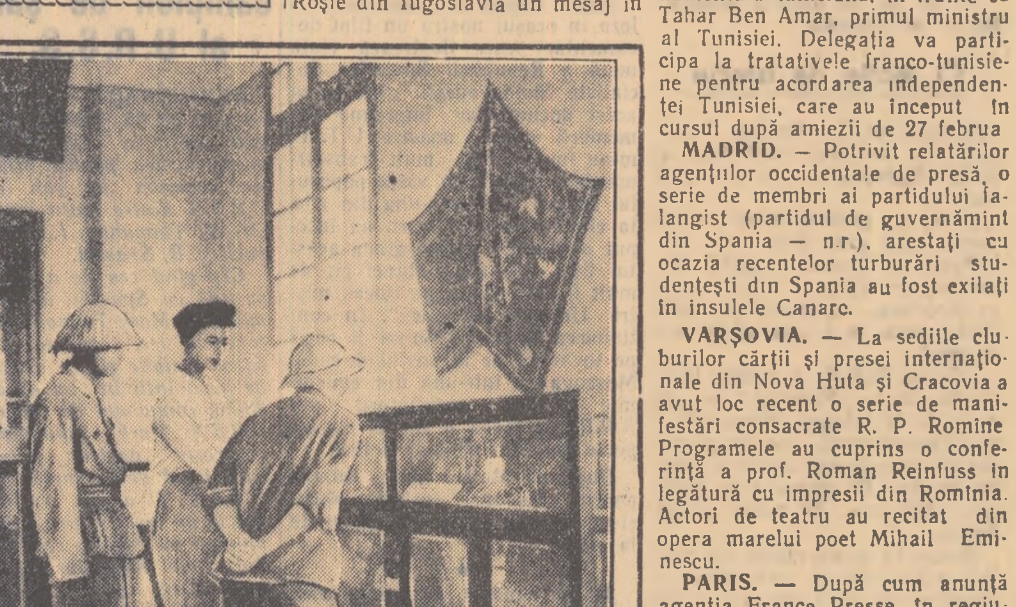
Dulles a încercat însă să creeze impresia că politica Uniunii Sovietice este ca sub acest pretext să se amestece în treburile interne ale altor ţări şi a afirmat că „scopurile care se ascund în spatele campaniei economice sovietice sînt de a submina şi a comuniza ţările care constituie obiectivul ei".

Declarînd că politica economică sovietică „nu trebuie să provoace panică în S.U.A.", Dulles a chemat monopolurile americane să intensifice şuvoiul de investiţii de capital particular în ţările slab dezvoltate economiceşte. El a subliniat totodată rolul guvernului S.U.A. care tinde să garanteze particularilor americani care investesc capitaluri securitatea capitalurilor lor în ţările slab dezvoltate.

Dulles a cerut ca forţa militară a S.U.A. să nu fie slăbită, să fie întărite Uniunea Atlanticului de Nord, S.E.A.T.O., Pactul de la Bagdad şi celelalte alianţe militare ale S.U.A. cu diferite ţări.

În semn de prietenie

Printre miile de tineri care au participat la cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Varşovia a fost şi o delegaţie a tineretului vietnamez. Ei s-au reintors în patrie păstrînd cele mai minunate amintiri despre zilele Festivalului, hotărîţi să împărtăşească amintirile minunate de la Varşovia. Ei au organizat o expoziţie la care au fost expuse numeroase fotografii şi daruri primite de delegaţia vietnamezā de la prietenii lor din diferite ţări. In fotografia alăturată: Un grup de tineri vietnamezi admirînd într-un stand al expoziţiei darurile primite din partea tineretului romîn.

Triumful ideilor creatoare ale marxism-leninismului

Presa străină despre cel de al XX-lea Congres al P.C.U.S.

„Un adevărat eveniment istoric"

PEKIN 26 (Agerpres).— China Nouă transmite: Ocupîndu-se de lucrările Congresului al XX-lea al P.C.U.S., Ma Siu-lun, preşedintele Asociaţiei chineze pentru promovarea democraţiei, scrie în paginile ziarului „Prietenie" din 25 februarie că acest Congres reprezintă un eveniment cu adevărat istoric. El a deschis o pagină nouă în dezvoltarea omenirii. Putem cu greu să apreciem îndeajuns rolul acestui Congres pentru ţările lagărului socialist cărora, întocmai ca un far puternic, le luminează calea progresului continuu.

Acest Congres istoric, scrie Ciu Şen-lin, decanul facultăţii de fizică de la Universitatea din Pekin, constituie un eveniment remarcabil nu numai pentru Uniunea Sovietică, ci şi pentru popoarele întregii lumi şi îndeosebi pentru ţările lagărului socialist. Materialele Congresului ne înarmează cu înţelegerea mai profundă a evenimentelor petrecute în lume, ne insuflă o şi mai mare încredere în succesul măreţei cauze a construirii socialismului Congresul al XX-lea al P.C.U.S. a generalizat ştiinţific experienţa dezvoltării U.R.S.S. In acest sens Congresul reprezintă pentru noi o însemnătate uriaşă.

„Menţinerea păcii — problemă de cea mai mare importanţă"

VIENA 26 (Agerpres).— TASS transmite: Ziarele de toate orientările politice au publicat la 25 februarie ample materiale cu privire la lucrările Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

„Osterreichische Volksstimme" publică textul integral al rezoluţiei Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice cu privire la raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S. Textul rezoluţiei este însoţit de subtitlurile: „Socialismul a devenit un sistem mondial"; „Menţinerea păcii — problemă de cea mai mare importanţă".

„Unul din cele mai mari evenimente ale timpului nostru"

PARIS 26 (Agerpres). — Ziarele pariziene publică la loc de frunte ştiri despre rezoluţia Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice cu privire la raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S.

Ziarul „Combat" publică o expunere a rezoluţiei sub titlul „U.R.S.S. întinde mîna tuturor ţărilor". Expunînd conţinutul rezoluţiei, ziarul „Franc Tireur" subliniază că în acest document se arată importanţa stabilirii unor contacte concrete între partidele comuniste şi socialiste. Ziarul „L'Aurore" scoate în evidenţă acea parte a rezoluţiei în care se vorbeşte despre dorinţa de a se stabili trainice legături de prietenie între U.R.S.S. şi S.U.A. şi între U.R.S.S., Anglia şi Franţa.

In comentariile sale, ziarul „L'Humanité" scrie ca Congresul al XX-lea al P.C.U.S. va rămîne pentru toţi oamenii ca unul din cele mai mari evenimente politice ale timpului nostru. Ziarul subliniază că Congresul a confirmat cu hotărîre voinţa Partidului Comunist al Uniunii Sovietice de a continua să apere şi să traducă în viaţă în mod practic principiul leninist al coexistenţei paşnice. Rezoluţia Congresului, scrie ziarul, va constitui un sprijin puternic pentru toţi oamenii care luptă pentru menţinerea şi întărirea păcii în întreaga lume.

Comentînd ecourile pe care le-a avut în străinătate Congresul al XX-lea al P.C.U.S., săptămînalul „France Nouvelle" scrie că „ziarele din toate ţările acordă, pe bună dreptate, acestui congres istoric o însemnătate deosebită". Săptămînalul arată că materialele şi hotărîrile Congresului insuflă oamenilor muncii din întreaga lume „noi forţe şi o energie nesecată pentru continuarea victorioasă a luptei lor nobile".

„Comunismul cheamă la o pace trainică"

LONDRA 26 (Agerpres). — Ziarele engleze publică materiale despre rezoluţia Congresului al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S. Ziarul „Times" expune în amănunţime conţinutul rezoluţiei. Ziarul conservator „Yorkshire Post" publică o informaţie a agenţiei Reuter cu privire la raportul Congresului al XX-lea al P.C.U.S. sub titlul: „Comunismul cheamă la o pace trainică". In informaţie se subliniază că rezoluţia „propune să se obţină transformarea destinderii realizate în încordarea internaţională într-o pace trainică".

O serie de ziare burgheze continuă să comenteze lucrările Congresului. Observatorul ziarului „Manchester Guardian" îşi exprimă îngrijorarea că principiile politicii externe sovietice formulate în rezoluţia Congresului vor stîrni un ecou favorabil, îndeosebi în ţările coloniale şi neutre.

Ziarul oamenilor muncii din Anglia, „Daily Worker", publică o expunere a rezoluţiei Congresului cu privire la raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S. sub titlul: „Rusia spune: să fim prieteni". Ziarul publică de asemenea sub semnătura lui I. Matews, secretar general adjunct al Partidului Comunist al Marii Britanii, un articol consacrat Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

„O perspectivă luminoasă de pace"

DELHI 27 (Agerpres). — TASS transmite: Toate ziarele din 26 februarie anunţă încheierea lucrărilor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. Ziarele acordă de asemenea o mare atenţie rezoluţiei Congresului pe marginea raportului de activitate al Comitetului Central al P.C.U.S. şi publică expunerea amănunţită a acestei rezoluţii. Ziarul „Statesman" publică aceste materiale sub titlul „O perspectivă luminoasă de pace. Declaraţia Congresului Partidului Comunist Sovietic".

Să se pună capăt lansării de baloane deasupra teritoriului Cehoslovaciei!

Nota guvernului R. Cehoslovace adresată S.U.A.

PRAGA 26 (Agerpres). — Ceteka transmite: La 24 februarie Ministerul Afacerilor Externe al Cehoslovaciei a trimis ambasadei Statelor Unite ale Americii de la Praga o notă cu privire la accidentul suferit de un avion cehoslovac, ceea ce a provocat moartea a 22 de persoane, iar alţi patru pasageri au fost grav răniţi.

Cercetările cauzei accidentului avionului, se spune în notă, au arătat că ea s-a produs din cauza ciocnirii lui cu un balon aerian, lansat pe teritoriul Cehoslovaciei de la bazele din Germania occidentală de către organizaţii americane.

Guvernul Republicii Cehoslovace a protestat în repetate rînduri împotriva lansării acestor baloane, fapt care este în totală contradicţie cu normele fundamentale ale dreptului internaţional, cu Carta Naţiunilor Unite şi cu acordul de la Chicago din 1944 asupra aviaţiei civile internaţionale.

In notele sale, Cehoslovacia a cerut ca guvernul Statelor Unite ale Americii să pună capăt lansării de baloane şi să tragă la răspundere persoanele care se ocupă cu aceasta.

Deoarece în notele sale de răspuns guvernul Statelor Unite a refuzat să pună capăt acestei activităţi, guvernul Republicii Cehoslovace, exprimînd indignarea întregului popor cehoslovac faţă de activitatea celor vinovaţi de accidentul aerian din Cehoslovacia, protestează din nou cu toată hotărîrea împotriva lansării de baloane în spaţiul aerian al Cehoslovaciei.

Guvernul Republicii Cehoslovace cere din nou cu hotărîre ca guvernul Statelor Unite să pună capăt lansării de baloane deasupra teritoriului Cehoslovaciei şi ca persoanele vinovate de accidentul de aviaţie din Slovacia să fie trase la răspundere cu toată asprimea.

Guvernul Republicii Cehoslovace, se spune în încheierea notei, îşi rezervă dreptul de a cere guvernului Statelor Unite ale Americii, care împreună cu guvernul Republicii Federale Germane poartă întreaga răspundere pentru această campanie, să compenseze toate pierderile cauzate cetăţenilor şi întreprinderilor cehoslovace prin lansarea de baloane în spaţiul aerian al Cehoslovaciei.

EPIGRAMA

„Persoanelor particulare" din S.U.A. care se ocupă cu lansarea faimoaselor baloane pentru... „cercetări meteorologice".

„Lansaţi sute de baloane
Voi aţi scontat (ce ghinion)
Să înşelaţi o lume-ntreagă
Şi-ntregul glob vă ia-n...
„balon"!

Corespondent
A. BAGHINA

Incheierea vizitei delegaţiei sindicatelor din R.P.R. în Iugoslavia

LIUBLIANA 27 (Agerpres). — (Corespondenţă specială). La 25 februarie, delegaţia sindicatelor din Republica Populară Romînă condusă de tov. Gheorghe Apostol, preşedintele C.C.S., a fost primită de preşedintele Vecei Executive Republicane a Slovaniei, tov. Boris Kraigher.

Intrevederea s-a desfăşurat într-o atmosferă prietenească.

La 26 februarie, vizita delegaţiei sindicatelor din R.P.R. în Iugoslavia a luat sfîrşit. Ea s-a încheiat cu rezultate rodnice care deschid noi perspective pentru întărirea şi dezvoltarea legăturilor de prietenie şi colaborare frăţească între sindicatele din R.P.R. şi R.P.F. Iugoslavia, între clasa muncitoare şi oamenii muncii din cele două ţări.

La 26 februarie, o parte din membrii delegaţiei în frunte cu tov. Gheorghe Apostol a plecat spre Roma pentru a participa la Congresul Confederaţiei Generale a Muncii din Italia.

Ceilalţi membri ai delegaţiei au plecat spre Bucureşti.

În 24 de ore

ROMA. — La 27 februarie s-a deschis la Roma cel de al 4-lea Congres Naţional al sindicatelor care fac parte din Confederaţia Generală a Muncii din Italia. La Congres participă aproximativ 1.300 de delegaţi reprezentînd organizaţiile sindicale din toate regiunile ţării.

MOSCOVA. — La 25 februarie a avut loc la Moscova în Sala Coloanelor a Casei Sindicatelor o şedinţă festivă consacrată celei de a 10-a aniversări a încheierii Tratatului de prietenie şi asistenţă mutuală şi a acordului de colaborare economică şi culturală între U.R.S.S. şi Republica Populară Mongolă.

PEKIN. — La 24 februarie Societatea de Cruce Roşie din China a adresat Societăţii de Cruce Roşie din Iugoslavia un mesaj în care îşi exprimă compasiunea în legătură cu calamităţile naturale care s-au abătut asupra populaţiei Iugoslaviei. Pentru a veni în ajutorul sinistraţilor de pe urma avalanşelor de zăpadă şi a inundaţiilor Societatea de Cruce Roşie din China a trimis Societăţii de Cruce Roşie din Iugoslavia suma de 30.000 de iuani.

ROMA. — După cum anunţă postul de radio Roma, preşedintele Italiei, Gronchi, a plecat pe calea aerului în S.U.A., fiind însoţit de ministrul Afacerilor Externe, Martino Gronchi va rămîne la Washington patru zile, iar apoi va pleca în Canada pentru trei zile.

PARIS. — Agenţia France Presse anunţă că la 26 februarie a sosit la Paris o delegaţie guvernamentală tunisiană, în frunte cu Tahar Ben Amar, primul ministru al Tunisiei. Delegaţia va participa la tratativele franco-tunisiene pentru acordarea independenţei Tunisiei, care au început în cursul după amiezii de 27 februa

MADRID. — Potrivit relatărilor agenţiilor occidentale de presă, o serie de membri ai partidului falangist (partidul de guvernămînt din Spania — n.r.), arestaţi cu ocazia recentelor turburări studenţeşti din Spania au fost exilaţi în insulele Canare.

VARŞOVIA. — La sediile cluburilor cărţii şi presei internaţionale din Nova Huta şi Cracovia a avut loc recent o serie de manifestări consacrate R. P. Romîne Programele au cuprins o conferinţă a prof. Roman Reinfuss în legătură cu impresii din Romînia. Actori de teatru au recitat din opera marelui poet Mihail Eminescu.

PARIS. — După cum anunţă agenţia France Presse, în regiunea oraşului Bougie din Algeria a avut loc o nouă ciocnire între trupe franceze şi un mare detaşament de partizani algerieni în urma căreia au fost ucişi 43 de partizani.

TELEGRAMA

MOSCOVA 27 (Agerpres). — TASS transmite telegrama adresată de N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. lui Muhammed Daud, primul ministru al Afganistanului.

Inălţimii Sale Muhammed Daud, primul ministru al Afganistanului
Kabul

Cu prilejul celei de a 35-a aniversări a semnării tratatului de prietenie sovieto-afgan, rog pe Inălţimea Voastră şi guvernul Afganului să primiţi felicitări cordiale din partea guvernului Uniunii Sovietice şi a mea personal.

Este plăcut să constaţi ca tratatul sovieto-afgan semnat la 28 februarie 1921 a avut o influenţă binefăcătoare asupra dezvoltării şi întăririi relaţiilor de prietenie şi de bună vecinătate între Uniunea Sovietică şi Afganistan şi constituie o bază trainică pentru întărirea continuă a păcii şi încrederii între ţările noastre.

Guvernul sovietic doreşte în mod sincer ca prietenia şi relaţiile de bună vecinătate dintre popoarele Uniunii Sovietice şi popoarele Afganistanului să se dezvolte şi să se întărească în interesul celor două ţări şi al întăririi cauzei generale a păcii.

Vă urez din toată inima fericire şi sănătate, precum şi propăşire vecinului nostru prieten — Afganistanul.

N. BULGANIN
Preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.

Concertul Orchestrei studenţilor Conservatorului „Ciprian Porumbescu"

In sala Ateneului R.P.R. a avut loc luni seara, primul concert din seria de concerte simfonice pe care le va da în acest an Orchestra studenţilor Conservatorului „Ciprian Porumbescu" din Bucureşti. A dirijat prof. Mircea Basarab.

Programul a cuprins Concerto Grosso nr. 8 de Corelli, Simfonia în re major de J. Chr. Bach, arii antice de Paisiello, Benedetto Marcello şi Gluck, cîntece de mezzosoprana Mihaela Botez, Fantezie pentru harpă şi orchestră de Dubois, solistă Ileana Pitca, Jocuri bihorene de Constantin Silvestri şi Uvertura la opera „Maeştrii cîntăreţi din Nurenberg" de Wagner.

Concertul s-a bucurat de o caldă apreciere din partea ascultătorilor.

(Agerpres).

Ultimele ştiri sportive

Luni după-amiază a început în sala sporturilor de la Floreasca întîlnirea internaţională de tenis de masă dintre echipele selecţionate masculine ale R.P.R. şi R. P. F. Iugoslavia.

Intîlnirile disputate au dat loc la întreceri spectaculoase de valoare tehnică superioară.

Meciul a luat sfîrşit cu victoria echipei noastre cu scorul de 13—8. Această victorie constituie un veritabil succes al echipei noastre avînd în vedere şi faptul că formaţia iugoslavă cuprindea şi nume sonore aşa cum ar fi Vogrinc şi Gabric. Ei s-au relevat în tot decursul întîlnirii. Din echipa noastră s-a evidenţiat în mod special Matei Gantner, care nu a pierdut nici o întîlnire.

★

SOFIA. — Duminică a început în sala de cultură din Russe un concurs internaţional de tenis de masă la care participă 3 echipe selecţionate feminine ale oraşului Bucureşti şi mai multe echipe din oraşele Sofia, Pleven şi Russe. Jucătoarele din R.P.R. au susţinut pînă în prezent 4 întîlniri repurtînd tot atîtea victorii. În cel mai interesant meci echipa selecţionată a oraşului Bucureşti 1 a dispus cu scorul de 3-0 de echipa oraşului Pleven.

★

HELSINKI. — Cea de-a 43-a ediţie a campionatelor europene de patinaj viteză, desfăşurată sîmbătă şi duminică pe stadionul olimpic din Helsinki, s-a încheiat cu un succes remarcabil al patinatorilor sovietici. După victoriile repurtate la Jocurile olimpice de iarnă şi la campionatele mondiale reprezentanţii U.R.S.S. au demonstrat din nou înalta lor clasă internaţională, cîştigînd două probe şi titlul european absolut prin Evghenii Grişin.

Clasîndu-se bine în probele de 1.500 m. (locul doi) şi 10.000 m a ocupat locul întîi la multiatlon înaintea patinatorului norvegian

★

POIANA STALIN. — Duminică şi luni au continuat pe pîrtiile de la Poiana Stalin finalele campionatelor R.P.R. de schi. Proba de slalom special, a fost cîştigată de dinamovistul I. Bîrsan. Acesta a realizat pe un traseu dificil în lungime de 800 m. cu 82 porţi, timpul de 3'38"9/10. La sărituri speciale de la trambulină, titlul de campion a fost cucerit de C. Crăciun (C.C.A.) cu un punctaj de 209 şi sărituri de 63 şi 67,5 m. Tînăra sportivă Magdalena Marotineanu şi-a păstrat titlul în proba de slalom special realizînd 2'33"8/10. Proba de fond de 10 km. senioare s-a încheiat cu succesul Elenei Zangor (C.C.A.) care a parcurs distanţa în 42'44", iar proba de ştafetă 4x10 km. a revenit echipei Dinamo cu timpul de 2h.30'17".

Campionatele republicane de schi vor lua sfîrşit astăzi după amiază.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: Rusalka — ora 19,30: **Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.**; Doamna Nevăzută — ora 19,30: **Teatrul Naţional „I. L. Caragiale"** (Sala Comedia); Citadela sfărmată — ora 19,30: **Teatrul Naţional „I. L. Caragiale"** (Sala Studio); Don Carlos — ora 19,00: **Teatrul Municipal**; Liliacul — ora 19,30: **Teatrul de Stat de Operetă**; Hoţii — ora 19,00: **Teatrul Tineretului**; Dragoste tîrzie — ora 19,30: **Teatrul Armatei** (Sala Magheru); Nunta lui Figaro — ora 19,30: **Teatrul Armatei** (Sala din calea 13 septembrie); Intrigă şi iubire — ora 19,00: **Teatrul Muncitoresc C.F.R. Giuleşti**; Cer cuvîntul — ora 20,00: **Ansamblul de Estradă.**

CINEMATOGRAFE: Vagabondul (seria I-a) — **Magheru, Victoria, Unirea, T. Vladimirescu, Mioriţa, Moşilor, Olga Bancic, Aurel Vlaicu**; Vagabondul (seria II-a) — complectare: La noi la Todireşti — **Patria, Bucureşti, Infrăţirea între popoare, Elena Pavel, Gh. Doja, Arta, 1 Mai**; O noapte pe Mont Blanc — **Republica, Lumina, Libertăţii**; Furtuna Echinocţiului — **Filimon Sîrbu, Vasile Alecsandri, Alex. Popov**; Tata, mama, Bona şi eu — complectare — Vulpoiul campion — **I. C. Frimu, Volga**; Ei au coborît din munţi — **Central, Popular**; O călătorie în epoca preistorică — **Maxim Gorki, Timpuri Noi**; Alarmă în munţi şi Şurubul lui Marinică — **Griviţa, M. Eminescu**; Pe baricadă — **8 Martie**; Ali Baba şi cei 40 de hoţi — complectare N Grigorescu — **Vasile Roaită**; Stele pe aripi — complectare pagini din lupta partidului — **Cultural**; Jan Huss — **Const. David, Alexandru Sahia**; Festivalul Tineretului de la Varşovia şi Concursul internaţional de motocros — **Flacăra**; Seară de petrecere — **Carpaţi**; S-au cunoscut într-o trăsură — **Munca**; Domnişoara de Scuderi — **23 August**; Spectacol de varietăţi — **Donca Simo**; Liliacul — **Ilie Pintilie**; Anna Zaccheo — **8 Mai**; Boris Godunov — **N. Bălcescu**; Romeo şi Julieta — **Rahova**; Zvăpăiata — **Gh. Coşbuc.**

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".

STAS — 3452 — 52